

aut in

magazín OSA nejen pro autory

jaro 2011

Creative Commons | projekt Partnerství

Rozúčtování autorských odměn z rádii a TV s pevnou KHB

Pražské jaro | Sylvie Bodorová

James E. Harries | orchestr Berg

Michal Pavlíček | autorská dvojice Tomáš Belko, Jan Kalina

**24. května 2011 od 12:30 hod
hotel Crowne Plaza**

Stáhněte si elektronickou verzi ročenky OSA 2010 z našich webových stránek, www.osa.cz.

Vážené kolegyně, vážení kolegové,

**blíží se Valné shromáždění členů OSA.
Abych obrátil vaši pozornost tímto směrem, dovolil jsem
si pro vás nakreslit takovou malou rozvíčku (→ s. 4).**

Ano, přestože tento diagram připomíná spíše blokové schéma jaderné elektrárny, je to jen kousek našeho Rozúčtovacího řádu. Objeví se, když složíme v celistvý obraz jednotlivá ustanovení, která jsou zakotvená na různých stránkách našeho RŘ. Tímto procesem, od okénka k okénku, musí projít každé rozúčtování živě zahrané písničky – od ohlášky až ke kýžené autorské odměně.

Osobně se domnívám (a nejsem sám), že nazrál čas k podstatnějším změnám našeho Rozúčtovacího řádu. Jeho tělo vzniklo v polovině devadesátých let, a to z velké části převzetím pravidel od německé GEMA. Náš „rozúčtovák“ však dodnes hlubší revizi neprodělal. Jistě, zpočátku sloužil docela dobře, ale od té doby se mnohé změnilo. Okolní prostředí je v pohybu a tento, pro nás nejdůležitější do-

kument, musí být více flexibilní. V současné době je dokončena analýza jeho funkcionality a s těmito výsledky dále pracujeme.

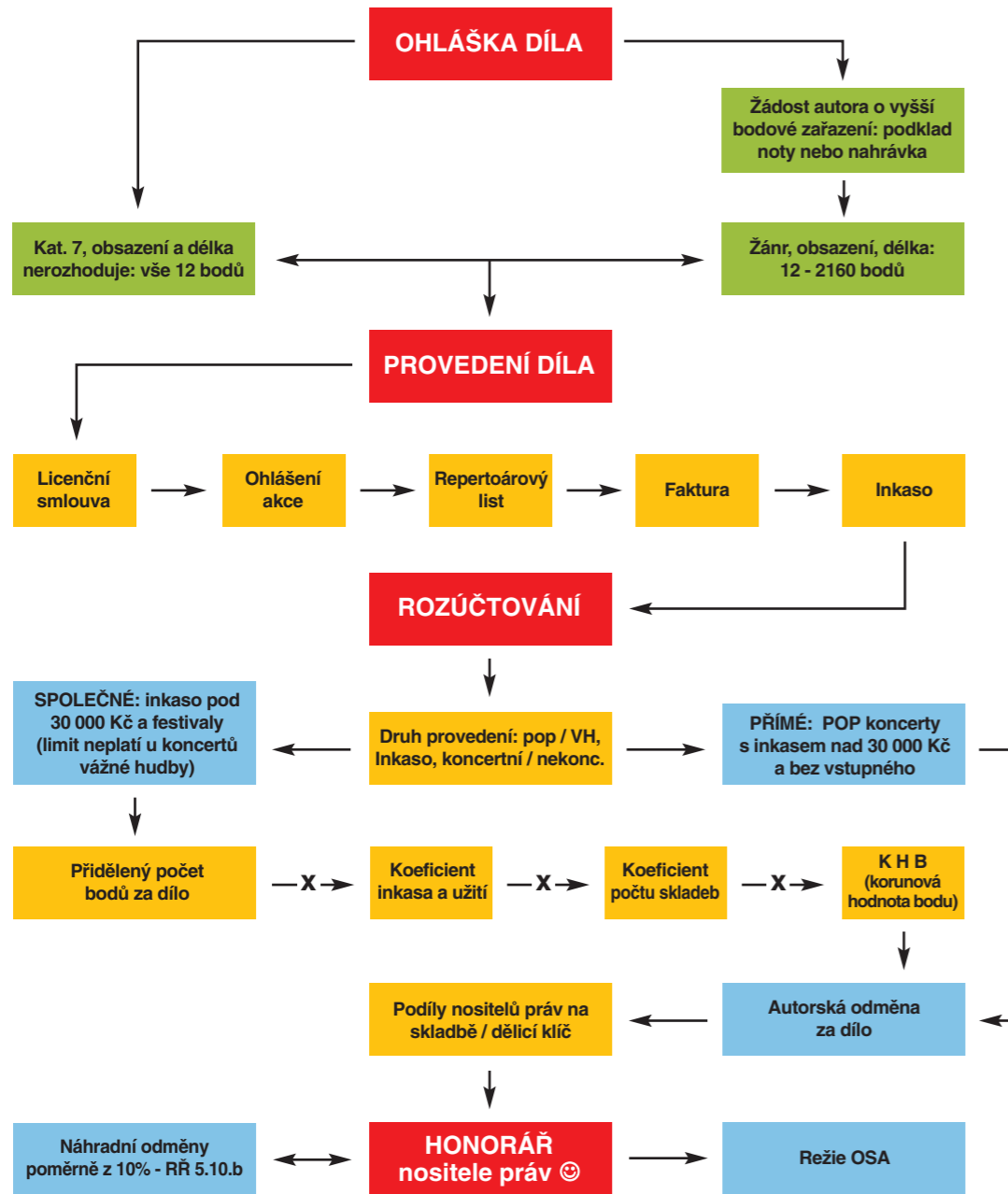
Některé návrhy jeho změn již DR přijala a bude je Valnému shromáždění předkládat. Takové změny bychom ale neradi dělali bez vás. Proto neskrývám, že by pro nás bylo velkým potěšením, kdybyste se VS osobně zúčastnili.

*Všechny zdraví
a na osobní setkání srdečně zve
Luboš Andršt,
předseda dozorčí rady*

// Okolní prostředí je v pohybu a tento, pro nás nejdůležitější dokument, musí být více flexibilní. V současné době je dokončena analýza jeho funkcionality a s těmito výsledky dále pracujeme.

PROCES ROZÚČTOVÁNÍ VEŘEJNÉHO PROVOZU - živá hudba

Koefficient užití (Tab 5.2.c): 0,1 - 123 je přidělen podle výše inkasa za produkci a podle druhu provedení (koncertní, nekonecertní I, nekonecertní II). Jeho správné uplatnění má zásadní vliv na rozúčtování.

Koefficient počtu skladeb (Tab 5.2.a): 1 - 0,1 se uplatní u koncertního provedení při hlášení nad 25 skladeb, a nekonecertního nad 40 skladeb. Kompenzuje nadsazená hlášení počtu skladeb a nemá zásadní vliv na rozúčtování.

Nositel práv = autor (skladatel, textář), dědic, nakladatel

Žádost autora o vyšší bodové zařazení: autor zaslá na komisi pro otázky tvorby (KOT)

01 obsah

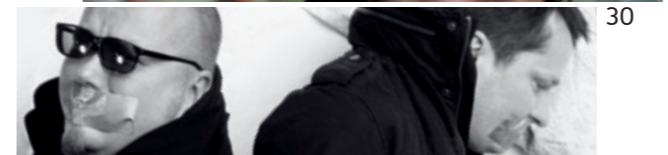
/ jaro 2011

10

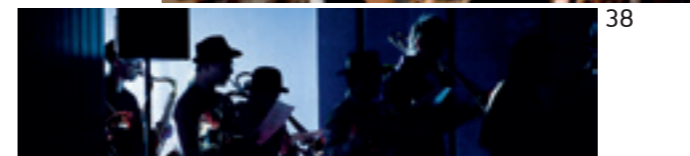
14

30

34

38

- 03 Úvodní slovo
- 05 Obsah
- 06 Nově zastupovaní

Zprávy z OSA

- 08 Rozúčtování autorských odměn
- 10 Program Partnerství

Rozhovory

- 14 James E. Harries
- 20 Sylvie Bodorová
- 26 Michal Pavlíček
- 30 Autorská dvojice Belko – Kalina
- 34 Pražské jaro
- 38 Orchestr Berg
- 42 Oceán

OSA partnerem

- 45 Sázavafest
- 46 Open Air Festival

Kulturní přehled

- 48 Nová CD
- 50 Filmové premiéry
- 53 Koncerty
- 57 Vzpomínámé
- 58 Závěrník

autor in
Magazín OSA
číslo 01 / jaro 2011

obálka:
Michal Pavlíček
fotografie: Roman Černý

www.osa.cz

Vydává OSA – Ochranný svaz autorský pro práva k dílům hudebním, o. s., Čs. armády 20, 160 56 Praha 6, oddělení PR a komunikace, telefon: 220 315 243, 220 315 304, e-mail: komunikace@osa.cz
Povolení MK ČR E 19237, vychází 4x ročně, náklad 6000 výtisků, místo vydání Praha. Redakce si vyhrazuje právo upravovat a krátit příspěvky. Děkujeme za pochopení. Toto číslo vyšlo dne 6. 5. 2011.

Redakce: Lukáš Paulů, Petr Soukup / Redakční rada: Pavel Růžička, Kryštof Michal a Lukáš Hurník / Koncept, design a sazba: PARTagency, a.s., www.part.cz / Korektury: Jiří Houdek / Fotografie na této stránce: www.shutterstock.com, Pat Pope, Michal Linhart, (c) Festival Pražské jaro, orchestr Berg, Roman Černý

Seznam nově zastupovaných nositelů práv

od 1. ledna do 22. března 2011

Abraham František, Adamec Miroslav, Barker Sean David, Bárta Karel, Bartoš Petr, Berdan Victor, Bezděková Eva, Bóna Tomáš, Brandejs Jiří, Čenžák Filip, Čermáková Jarmila, DJ Pharić, Doležalová Jiřina, Dvorský Šimon, Dyttrtová Helena, Emingerová Eva, Fabianová Petra, Fairaisl Marek, Filip Gerard Petrica, Fuciman Petr, Furiš Jan, Fuxová Patricie, Gabriel Stanislav, Goldin Ephraim Eli, Grym Pavel, Halamiček Marek, Holoubek Prokop, Horák Miloš, Horký Lukáš, Horníček Jiří, Hübner Dušan, Chudašová Gabriela, Jaške Vladimír, Jenkins Juwana, Jiran Josef, Kapusta Tomáš, Karpíšek Tomáš, Kavečka Kamil, Kerouš Pavel, Keroušová Michaela, Khristianov Alexander, Klug Filip, Koblře Filip, Kopřiva David, Korn Teodor, Kořán Petr, Krejčí Igor, Krívohlavý Bohumil, Kříž Michal, Kubec Matěj, Lenna, Linhart Jiří, Lipský Matěj, Lisá Markéta, Lstibůrek Jan, Ludvík Bedřich, Marek, Marek Petr, Matějka Miroslav Pacifik, Mikeska Jan, Miklánek Michal, Mons Andy, Najponk, Nasty, Nesnídalová Eva, Nešpor Pavel, Nešpor Vít, Neuman Darek, Novotná Eva, Novotný Marek, Obermajer Jan, Opiela Jaromír, Panocha Petr, Pardus Matt, Pazdera Martin, Pecina Ondřej, Pick Luboš, Petřek Miroslav, Popovič Tomáš, Pospíšil Adam, Prokop Dušan, Rajnincová Tereza, Rechner Ondřej, Rechner Šimon, Rokyta Mirko, Samková Marie, Shtepan Liudmila, Scheufler Richard ml., Sedláček Jiří, Sláma Bohumil, Střítežský Jan, Suchý Milan, Sulženko Ondřej, Šádek Petr, Šenkiová Simona, Šimegová Kristína, Šimek Jindřich, Šinkorová Daniela, Šíp Jaroslav, Šňupárek Vojtěch, Šporcl Pavel, Timothy Peace Worlu, Tobola Daniel, Tolouie Shahab, Tvrdý Adam, Vavrek Kamil, Vlasák Miroslav, Vosecký Jindřich, Výborný Karel, Zadražil Jan, Zelner Lubomír, Zemanová Barbora, Ziegler Milan, Zicháček Jiří Prokop, Žalčíková Lenka Sarah, Žilinský Fabián.

připravili:
TOMÁŠ DRTINA,
vedoucí oddělení pro záležitosti autorů

TEREZA RUPERTOVÁ,
oddělení pro záležitosti autorů

01 PAVEL ŠPORCL

/*1973 Je významný český houslový virtuos, který sklízí mimořádné úspěchy u posluchačů i hudební kritiky doma i v zahraničí. Díky svému umění a nekonvenčnímu přístupu ke koncertnímu vystupování dokázal upoutat pozornost všech generací ke klasické hudbě. Na housle začal hrát v pěti letech, vystudoval Pražskou konzervatoř a Hudební fakultu AMU, působil v USA na prestižních hudebních školách a univerzitách pod vedením vynikajících pedagogů. Pavel Šporcl ve své dosavadní kariéře spolupracoval s mnoha významnými orchestry (např. Česká filharmonie, FOK, Pražská komorní filharmonie, Orchestre de

Paris, National Orchestra de France, Liverpoolská královská filharmonie, RTE National Symphony Orchestra Dublin aj.) a dirigenty (V. Ashkenazy, L. Pešek, J. Bělohlávek, V. Fedosejev, S. Baudo, G. Pehlivanian a další). Pavel Šporcl rád překonává hranice mezi hudebními žánry a nebrání se spolupráci s interprety z jiných hudebních oblastí. Na koncertech již vystoupil například s Evou Pilarovou, Martinou Balogovou, skupinami Hradišťan či Kryštof. V posledních letech s úspěchem koncertuje společně s romskou cimbálovou kapelou Romano Stilo.

www.pavelsporcl.cz

02 NAJPONK

/*1972 Jazzový klavírista, jeden z nejvýznamnějších představitelů současné jazzové scény u nás i v zahraničí. V roce 1990 založil jazzové trio, později kvartet pod názvem Najponk Q. Jeho tvorba získala celou řadu prestižních ocenění, nejnovější je cena Anděl 2010 v kategorii jazz a blues za nahrávku It's About Time.

www.najponk.com

03 SCHEUFLER RICHARD ML.

/*1988 Hudební skladatel, zpěvák, multiinstrumentalista, producent. Je členem skupiny Airfare, spolupracoval s Bárou Zemanovou, Lenkou Filipovou, kapelou Personal Errors, King Size a zejména se svým otcem Richardem Scheuflerem starším. Od roku 2007 se zabývá hudební produkcí, zvukovou režii a masteringem (např. Embassy a DJ Madskill).

www.airfareband.cz

04 EPHRAIM GOLDIN

/*1970 Ephraim Goldin je kanadský hudebník žijící v Praze již deset let. Jeho specializací je hra na perkusivní bicí nástroje, zejména djembe a africké ruční bubínky. Je jedním ze zakladatelů skupiny Tidi Tade, prvního souboru zabývajícího se západoafrickým hudebním a tanečně-pohybovým uměním v České republice.

www.tiditade.cz

05 DANIELA ŠINKOROVÁ

/*1972 Oblíbená televizní, seriálová a divadelní herečka, muzikálová zpěvačka, autorka písňových textů. Vystudovala hudebně-dramatický obor na konzervatoři v Bratislavě a muzikálové herectví na JAMU v Brně. S úspěchem účinkovala v muzikálech Grandhotel, Sny noci svatojánské, Bastard, Někdo to rád horké, Kabaret a hudebních televizních pořadech Jsou hvězdy, které nehasnou a Go Go Show.

www.danielasinkorova.cz

06 EMINGEROVÁ EVA

/*1963 Populární jazzová zpěvačka, která sklízí úspěchy na domácích i zahraničních pódiích. Její hudební záběr je velice široký – od blues, přes dixieland, swing až po moderní jazz. Je stálou členkou kapel Steamboat Stompers, Metropolitan Jazz Band či Classic Jazz Collegium. V současnosti koncertuje se svým jazzovým kvartetem a připravuje vydání nového sólového alba.

www.emingerova.cz

07 ZEMANOVÁ BARBORA

/*1989 Bára Zemanová na sebe upozornila čtvrtým místem v televizní soutěži hudebních talentů Česko hledá Superstar. V roce 2007 natočila debutové album Rozjetý vlak. V témže roce se stala vítězkou ceny Skokan roku v anketě Český Slavík Mattoni a současně získala druhé místo v anketě Deska roku za nejprodávanější debut roku. V roce 2009 vydala se svou kapelou Bára Zemanová & Band v pořadí již druhé album Magistrála.

www.barborazemanova.webgarden.cz

08 ŠIMEGOVÁ KRISTÍNA

/*1986 Zpěvačka a frontmanka alternativní hudební skupiny Mako! Mako, která zazářila v talentové soutěži Česko-Slovensko má talent 2010. Vystudovala JAMU v oboru muzikálové herectví, kterému se však nevěnuje. S kapelou Mako! Mako připravuje vydání svého debutového CD.

www.makomako.cz

09 LSTIBŮREK JAN

/*1982 Vystudoval hru na basovou kytaru a hudební kompozici na Konzervatoři Jaroslava Ježka, má za sebou zahraniční studijní pobyt v oboru basová kytara (Conservatorium van Amsterdam). Je zakládajícím členem skupiny Toxique. Podílel se na vzniku CD pro Ewu Farnou, Daniela Landu, Zbyňka Drdu a kapely Navigators či Toxique.

www.myspace.com/janlstiburek

Rozúčtování autorských odměn z oblasti rozhlasového a televizního vysílání

Minule jsme si vysvětlili, jak funguje rozúčtování odměn za provozování živé hudby. Dnes se pojďme podívat na rozúčtování odměn z vysílání, v OSA někdy říkáme: „z R-TV“ (tzn. rádio, televize).

zde je praxe taková, že OSA poskytuje vysílateli licenci na užití veškerého svého repertoáru. Za to má obvykle nasmlouvanou pevnou roční částku, a to bez ohledu na to, kolik hudby ta či ona televizní nebo rozhlasová stanice nakonec odvysílá. Ochranné organizace používají při rozdělování (rozúčtování) těchto autorských odměn takzvaný „bodový systém“. Pojďme se podívat, jak rozúčtování odměn z rozhlasu a televizi bodovým systémem probíhá...

Rozúčtování s vypočtenou korunovou hodnotou bodu

Ochranka licencuje (zpoplatňuje) provozování rozhlasového či televizního vysílání a od vysílatelů následně získává hlášení o užitých skladbách. OSA zpracovává a rozúčtovává zvláště ČT, zvláště ostatní televizní stanice (soukromé), zvláště ČRo a zvláště jiné rozhlasové stanice.

Na rozdíl od živě provozované hudby OSA v tomto případě neviduje jen samotné provedení skladby, ale i počet užitých (odvysílaných) minut. V tom nejjednodušším modelovém případě si představme, že po celý rok zpracováváme hlášení vysílatelů a za každou nahlášenou minutu provedení každé skladby uděláme u jejího názvu čárku – připíšeme jí jeden bod. Zároveň s tím evidujeme i veškeré platby od vysílatelů. Po skončení kalendářního roku pak sečteme všechny čárky (body, minuty) u všech skladeb a sečteme

inkasované autorské odměny. Od nich odečteme náklady na režii a potom sumu určenou k rozúčtování vydělíme souhrnným počtem bodů (minut). Tím získáme korunovou hodnotu bodu, zkráceně KHB. Tedy kolik korun budeme vyplácet za jeden bod, v našem případě za jednu minutu provedení skladby. Známe-li KHB, zpětně vynásobíme u každé skladby počet získaných bodů (počet odvysílaných minut) touto korunovou hodnotou bodu. Tím spočteme honorář dané skladby kompletně za celé rozúčtovací období.

Korunová hodnota bodu se tradičně vypočítávala po skončení rozúčtovacího období jako podíl: „celkové inkaso v dané oblasti za dané období“ děleno „součet bodů všech užití v dané oblasti v daném období“.

Takto vypočtená KHB je exaktní číslo, při rozúčtování s jeho použitím se veškeré zinkasované autorské odměny beze zbytku rozdělí na užitá díla a mezi jejich nositele práv. Nevýhodou tohoto postupu je, že musíme čekat na úplný konec rozúčtovacího období, než vůbec můžeme KHB vypočítat. A teprve následně lze podle ní rozúčtovat. V praxi to dříve znamenalo,

že honorář za užití například v novoročním vysílání bylo možno rozúčtovat a vyplatit až po skončení celého kalendářního roku.

Rozúčtování s pevnou korunovou hodnotou bodu

V OSA jsme vyvinuli (a od loňského roku aplikovali) model, který nazýváme Rozúčtování s pevnou KHB. Tento postup umožňuje vyplácet honoráře z R-TV prakticky okamžitě poté, co dojde platba od vysílatelů a zpracuje se hlášení. OSA namísto toho, aby čekal na uplynutí rozúčtovacího období a poté KHB spočítal, postupuje jinak: na začátku roku (po vyhodnocení mnoha parametrů) OSA KHB odhadne. KHB se tedy stanoví předem a dorazí-li hlášení i platba, mohou být (po zpracování údajů) honoráře okamžitě vypočítány a připsány na interní konta zastupovaných. To výrazně urychluje cestu honorářů od vysílatelů k autorovi.

Na konci roku se pak porovná souhrnné inkaso a vyplacené honoráře. Bude-li rozdíl do 5% celkového objemu, převede se přebytek/deficit do dalšího období a zohlední se při stanovování pevné KHB v dal-

ším roce. Bude-li přebytek vyšší než 5%, doúčtuje se autorům. Bude-li deficit vyšší než 5%, pak je rozdíl nad 5% uhrazen z Rezervního fondu.

Tento rozúčtovací model, schválený Valným shromážděním v roce 2009, se podařilo v průběhu roku 2010 uvést do praxe. Naše honoráře by se v OSA již neměly hromadit a dlouhou dobu čekat na rozúčtování, ale měly by přes OSA co nejrychleji protékat od uživatelů k autorům.

Detaily rozúčtování R-TV bodovým systémem

Důležitou vlastností bodového systému je možnost diferenciací děl. Každé dílo zařazené do databáze OSA dostává body pro veřejné provozování živé hudby a vedle toho dostává i takzvaný R-TV koeficient. Tyto koeficienty byly počátkem 90. let převzaty z německé agentury GEMA a rozlišují zřejmě náročnost jednotlivých typů skladeb a nejspíše i pravděpodobnost četnosti jejich provedení. Napsat oratorium je obvykle mnohonásobně pracnější, než napsat populární písničku. A zatímco písnička je leckdy hrána i několikrát denně, k odvysílání oratoria dochází velmi zřídka. To byly nejspíše důvody, proč tvůrci tabulek přiřadili oratoriu v R-TV koeficient 2,5 oproti koeficientu 1 pro populární song.

Další vlastností bodového systému je, že umožňuje diferencovat honoráře podle způsobu užití. Asi všichni autoři cítí rozdíl, zazní-li skladba v rozhlasu/televizi jako pouhý podkres pod předpovědí počasí, anebo prvoplánově.

Při rozúčtování rozhlasu se odlišuje prvoplánové užití, které má koeficient 5 a užití podkresové a také různé znělky, jingly apod., které mají koeficient 1. Minuta prvoplánového užití generuje tedy pětinašobný honorář oproti minutě podkresu či znělek. Při rozúčtování TV je koeficientů více. Hudba užitá pod teletextem či monoskopem má koef. 0,1. Znělky, hudby pravidelně se opakující jako typické pro tu kterou relaci, hudby ke sportovním přenosům, k soutěžím, k teleshopingu apod. – ty všechny mají koeficient užití 1. Hudba k audiovizuálním pořadům, filmům, seriálům má obecně koeficient užití 3, je-li však pořad vyroben vysílatel, má koeficient 5.

Prvoplánové užití hudby, tedy koncerty, hudební klipy, ale také hudba k reklamním spotům má koeficient užití 6.

Podrobněji se s tímto členěním můžete seznámit v Rozúčtovacím řádu v tabulkách 5.5.2 a 5.6.2.

Rovněž je logické, aby byla při rozúčtování zohledněna velikost inkasa od konkrétního vysílatel a sledovanost v rámci stanic daného vysílatel. Za minutu hudby odvysílanou na ČT24 by měl být honorář jiný, než za hudbu vysílanou na ČT1, zde se výše honoráře stanovuje dle sledovanosti stanice. Honorář za minutu hudby z regionální televize musí být jiný než ten od „velké“, celoplošné televize, zde se výše honoráře určuje dle inkasa od daného vysílatel. OSA tedy stanovuje pro vysílatel tzv. inkasní koeficienty a pro jednotlivé stanice v rámci jednoho vysílatel koeficienty dle sledovanosti/poslechovatosti. Výjimkou je rozúčtování ČRo, kde se stanice dělí na celoplošné (koef. 3) a regionální (koef. 1).

OSA tedy sleduje:

- // jaké dílo a kolik jeho minut (sekund) bylo v rádiu či v televizi užito
- // jaký má užití dílo R-TV koeficient (Příloha č.1 RŘ – bodovací tabulka)
- // koeficient způsobu užití (tabulky 5.5.2 a 5.6.2 RŘ)
- // na které stanici došlo k užití, jaká je její sledovanost/poslechovatost v porovnání s ostatními stanicemi vysílatel
- // jaké bylo inkaso od vysílatel

Honorář díla se pak stanoví:

HONORÁŘ = PočetMinut x R-TVkoeficientDíla x KoefZpůsobUžití x KoefSledovanostStanice x InkasníKoefVysílatel x KHB

Jak vidíme, honorář z R-TV je ovlivňován mnoha parametry. Pro představu, jaké honoráře generuje užití díla na některých stanicích, uvádíme níže několik příkladů.

Př. 1/ Za každé prvoplánové odvysílání jedné třiminutové písničky (s R-TV koef. = 1) OSA za užití v roce 2010 vyplácel následující honoráře:

Český rozhlas – celoplošná stanice, např. Radiožurnál	60,30 Kč
Český rozhlas – regionální stanice, např. ČRo Regina	20,10 Kč
Evropa 2	34,11 Kč
Česká televize, ČT1	608,97 Kč

Př. 2/ Za 20 min scénické hudby (s R-TV koef. = 1,25) k pořadu vyrobenému vysílatel, tedy například k televizním seriálům, dokumentárním filmům, inscenacím apod. OSA za užití třeba v České televizi na stanici ČT1 v roce 2010 vyplácel honorář 4.228,95 Kč.

// Naše honoráře by se v OSA již neměly hromadit a čekat na rozúčtování, ale měly by přes OSA co nejrychleji protékat od uživatelů k autorům.

text:
ROMAN CEJNAR
Roman.Cejnar@osa.cz

Program Partnerství

– pozitivní krok v posilování veřejného povědomí o kulturní úloze OSA, jakož i o jeho společenské odpovědnosti

Partnerství OSA je iniciativa, která vytváří a posiluje dobré jméno této organizace, informuje o činnosti svazu, posiluje povědomí o autorském právu a podporuje provozování děl zastupovaných autorů a tím – v dlouhodobém horizontu – napomáhá rozvoji české kultury, a to nejen v České republice. Je také určitou formou spolupráce mezi OSA a provozovateli hudebních produkcí.

Partnerství na konkrétním projektu je možné poskytnout jednak rozhodnutím představenstva v rámci obchodní strategie OSA, jednak rozhodnutím komise Partnerství, která je jmenována dozorčí radou OSA. Komise Partnerství započala svoji činnost dne 8. 10. 2010, kdy se konalo její první zasedání.

Nabízí se otázka: proč uvádět v život novou formu spolupráce mezi OSA a provozovateli hudebních produkcí, když je zde stále fungující Nadace OSA, která byla založena Ochranným svazem autorským v devadesátých letech 20. století? Důvody jsou v zásadě dva. Prvním z nich je technická změna formy podpory kulturních aktivit ze strany OSA. Jedná se o užší provázanost komise složené z odborníků na jednotlivé žánry s managementem OSA při rozhodování o formách podpory. Současně je kladen důraz na užší provázanost na licenční aktivity OSA tak, abychom byli schopni včas reagovat na dynamicky se měnící prostředí na straně uživatelů hudebních děl. Druhým důvodem je zachování podpory zastupovaných v sociální oblasti. Partnerství je koncipováno jako projekt do budoucna plně nahrazující činnost Hudební nadace OSA.

Program Partnerství má za sebou první období své existence. V tomto počátečním časovém úseku bylo zejména potřebné formulovat jasné zásady pro chod projektu a dále bylo žádoucí oslovit v širším spektru pořadatele hudebních produkcí, aby start tohoto způsobu spolupráce mezi OSA a provozovateli jeho repertoáru byl co nejlplynulejší.

OSA realizuje Partnerství v následujících programech:

„OSA živě“ – OSA partnerem na živých hudebních produkcích (festivally, koncerty, koncertní cykly).

„OSA pomáhá“ – OSA partnerem na dobročinných, charitativních akcích.

„Vyrobeno s OSA“ – OSA partnerem zejména při výrobě, vydávání nebo zpřístupnění hudebních děl v podobě zvukového, audiovizuálního nebo notového záznamu, eventuálně při přípravě a vydávání publikací s hudební tematikou.

„OSA talent“ – OSA partnerem zejména při organizování tvůrčích soutěží a hudebních kurzů zaměřených především na začínající hudební autory, při přípravě koncertů a festivalů prezentujících mladé talenty, při zajišťování studijních pobytů, které jsou spojené s vytvořením hudebního autorského díla.

„Premiéry OSA“ – OSA partnerem při uvádění nových hudebních děl.

Hlavní principy a zásady pro přiznání Partnerství OSA

Projekt Partnerství je určen zejména pro:

- // monitoring terénu a vyhledávání nosných projektů,
- // iniciaci a pomoc při vytváření podmínek skladatelských soutěží,
- // vytváření podmínek pro vznik nové tvorby (vznik díla a zejména jeho realizace),
- // poskytnutí partnerství interpretům české tvorby,
- // poskytnutí partnerství uměleckému hudebnímu školství (soutěže, koncerty, které uvádějí soudobou tvorbu),
- // poskytnutí partnerství při provozování české tvorby v cizině, včetně zahraničních stáží českých autorů.

Hlavní principy jsou formulovány v co nejobecnější rovině, aby zůstaly otevřeny pro širší spektrum podaných projektů. Je třeba též počítat s tím, že kritéria se budou na základě zkušeností komise upřesňovat, popřípadě i modifikovat.

OSA (prostřednictvím příslušné komise) může přiznat partnerství při realizaci konkrétního projektu, spadá-li tento projekt do některé z pěti vypsání kategorií programu Partnerství (viz výše) a splňuje-li alespoň jedno nebo i více z následujících uměleckých kritérií.

Příslušná komise dále zváží kritéria komerční. Na základě komplexního zhodnocení žádosti (ve vztahu ke všem uvedeným kritériím) je pak učiněno rozhodnutí o příslušné žádosti. Přiznání partnerství není nárokové.

Kritéria umělecká:

// Přináší projekt významnou prezentaci určité hudební oblasti, popřípadě má tento projekt bilanční charakter (například podpora festivalů, přehlídek, uvádění české tvorby v zahraničí apod.)?

// Znamená realizace projektu pomoc kulturnímu životu v dané oblasti (regionu), popřípadě napomáhá tento projekt k prezentaci nekomerčních žánrů v rámci dané kulturní oblasti?

// Napomáhá realizace projektu vytváření hodnotové hierarchie v rámci kulturního dění, popřípadě představuje mimořádný (významný) duchovní přínos?

// Prezentuje realizace projektu nové myšlenky a pohledy (například nová tvorba, skladatelské soutěže apod.)?

// Znamená realizace projektu podporu uměleckých aktivit mladé generace? >

// Cílem je, aby OSA byl v rámci společenského vědomí spojován nejenom s vybíráním autorských poplatků, ale i s vytvářením podmínek pro vznik pozitivních kulturních hodnot.

// OSA prostřednictvím Partnerství může dát příležitost mnoha projektům, aby vůbec vznikly, či aby bylo zachováno jejich pokračování.

> **Kritéria komerční:**

- // Jak realizace projektu napomůže propagaci OSA, jakým způsobem bude prezentováno Partnerství OSA?
- // Jaká je publicita projektované akce?
- // Pro jak rozsáhlý počet návštěvníků je projekt určen?
- // Je rozpočet projektu přiměřený?
- // Jaké může inkaso OSA očekávat?

Pro podávání projektů jsou stanovena čtyři projektová kola. Uzávěrky projektových kol jsou 28. 2., 31. 5., 31. 8. a 30. 11. v každém běžném roce. OSA oznámí žadatelům své rozhodnutí do konce následujícího kalendářního měsíce (další zásady a informace o fungování projektu Partnerství obsahuje Statut Partnerství – viz např. www.osa.cz/partnerství).

Pracovní strategie komise

V rámci kompetencí, které komise má, jsou vytvářeny (napříč jednotlivými žánry) výběrové reprezentativní akce, které jsou povahy periodické a jsou dobře zakotveny ve vědomí společnosti. Úmyslem komise je tyto akce přednostně a významně podporovat, aby „jméno“ OSA bylo s nimi trvale spojeno. Pochopitelně je nutné, aby výběr významných kulturních periodických akcí reprezentoval širší spektrum jednotlivých žánrů. Je rovněž nezbytné, aby výběr byl chápán jako otevřený systém, který je připravený ke své eventuální modifikaci, doplnění či dotváření. Vedle výše zmíně-

ných poloh činnosti je třeba pokračovat v dialogu též s menšími pořadateli a snažit se i tam nacházet místa pro zviditelnění dobrého jména OSA.

V roce 2010 se jednalo o první ročník projektu Partnerství, který vstoupil do své činnosti v době vrcholící hospodářské krize. V době, kdy mnohé firmy omezily své výdaje na podporu kulturního života, se celá řada projektů, více než kdy jindy, ocitla na hranici možné existence (OSA prostřednictvím Partnerství může dát příležitost mnoha projektům, aby vůbec vznikly, či aby bylo zachováno jejich pokračování). Nejen z tohoto pohledu lze první ročník hodnotit jako pozitivní krok v posilování veřejného povědomí o kulturní úloze OSA, jakož i o jeho společenské odpovědnosti.

Při udělování Partnerství bylo rovněž usilováno o to, aby spolupráce byla rovnoměrně rozložena, a to jak z pohledu hudebních žánrů, tak i z pohledu programů, v rámci kterých je partnerství realizováno. Jsme si dobře vědomi skutečnosti, že OSA se může stát partnerem akcí koncertních, festivalových, charitativních, že může být partnerem při vydávání hudebních děl, při organizování soutěží, hudebních kurzů i partnerem při uvádění premiér nových děl apod.; může si od pořadatelů těchto akcí koupit reklamní prostor, může si u nich zaplatit budování svého dobrého jména atd.

Je možné toto dělat prostřednictvím subjektu, který si OSA sám vybere, čili de facto poskytně peníze tam, kde chce podpořit své dobré jméno a tím i příslušný kulturní podnik nebo akci. Tato skutečnost se tudíž stala základem pro zvažování další funkční strategie celého programu. Ve hře je navíc předsevzetí udělat vše pro to, aby zmíněná obchodní kritéria byla povýšena též kritérii uměleckými, tj. aby obě hlediska byla nedílně skloubena.

Cílem je, aby OSA byl v rámci společenského povědomí spojován nejenom s vybíráním autorových poplatků, ale i s vytvářením podmínek pro vznik pozitivních kulturních hodnot. Ohlasy laické i odborné veřejnosti, které se k nám dostaly, nám dávají více než naději, že se OSA v oblasti této podpory vydal správným směrem. OSA začíná být vnímán nejen jako společnost inkasující peníze, ale i jako společensky odpovědná organizace a také jako jeden z pilířů hudebního života.

text:
IVAN KURZ,
předseda komise
Partnerství ve spolupráci
s představenstvem OSA

Alpecin

ALCINA

hlavní partneři

BVV
Veletřhy
Brno

elektrodekor

meCatron®

oficiální partneři

partner
osa

partneři

ČESKÁ TELEVIZE

HOSPODÁŘSKÉ NOVINY
toplife
RESPEKT

hlavní mediální partneři

James E. Harries

Text: LUKÁŠ PAULŮ
Překlad: MIRKA ŘEZNIČKOVÁ

Mladý britský písničkář žijící v Praze. Hudebně se, kromě jiného, podílel na novém českém filmu Lidice. Své prozatím poslední desce s názvem Growing Pains, která vznikala v evangelickém kostele ve Spojených sátech, věnoval turné, jenž odehrál v průběhu února a března.

U OSA je zastupován od roku 2003, členem se stal v roce 2011.

// You joined OSA in summer 2003. When were you then in Prague before?

// Členem OSA jsi od léta 2003. Jak dlouho před tímto datem jsi pobýval v Praze?

I'd been here a couple of years before then, working and studying but not really playing music here. I was doing that in Germany and the UK mainly.

Již několik let, pracoval jsem tu a studoval, ale hudbě jsem se víceméně nevěnoval. Muziku jsem dělal hlavně v Německu a Velké Británii.

foto: Pat Pope

// Has it been a natural step for you to sign a contract with the right protecting company in the country where you live? I'm asking you, because many Czech musicians do not have this process under their skin yet.

// Podepsat smlouvu s Ochranným svazem autorským v zemi, kde žiješ, bylo pro tebe něco automatického? Ptám se, protože mnoho českých hudebníků si na něco takového prozatím nezvyklo.

It was probably through playing in Germany that I became aware of it. After every show (no matter how big or small) I was given a GEMA form to fill in (which I'd not come across that often in the UK). I always filled it in even though I thought it meant nothing to me. But I was playing with and travelling with and meeting musicians from all over who told me that it was a good thing to do. I contacted PRS in the UK and then thought that since I now live in the Czech Republic it would make more sense if I got in touch with OSA – so now I'm with OSA and PRS.

Uvědomil jsem si to pravděpodobně díky tomu, že jsem hrál v Německu. Po každém vystoupení (ať už bylo malé nebo velké) jsem obdržel formulář >

foto: Pat Pope

// I don't think I planned to do it for a living, but I didn't plan to do anything else for that matter.
 // Neplánoval jsem, že se budu živit hudbou, ale když už o tom mluvíme, neplánoval jsem ani to, že se budu živit něčím jiným.

> od GEMA k vyplnění (to se v Británii nestávalo často). Formulář jsem vždycky vyplnil, i když jsem si myslel, že to pro mě vlastně nic neznamená. Ale hudebníci, s nimiž jsem hrál a cestoval a také muzikanti z celého světa, se kterými jsem se setkával, mi řekli, že je to dobrá věc. Zkontaktoval jsem PRS ve Velké Británii a poté jsem si řekl, že když nyní žiju v České republice, bylo by rozumné kontaktovat i OSA – takže nyní jsem u OSA i u PRS.

// Did you study music in Great Britain or did you plan to do something totally different for living?

// Studoval jsi ve Velké Británii hudbu nebo jsi původně plánoval, že se budeš živit něčím úplně jiným?

I didn't study music in music college no. I've always played – my first regular gig was every other Sunday night at a wine bar when I was 15, I don't know how many gigs I've played since then. I don't think I planned to do it for a living, but I didn't plan to do anything else for that matter. I couldn't imagine doing anything else so I suppose I planned not to do anything other than music.

Hudbu jsem nestudoval. Vždycky jsem hrál – moje první pravidelné koncerty se konaly jednou za čtrnáct dní, vždy v sobotu večer v baru. Bylo mi tehdy patnáct let, vůbec netuším, kolik koncertů jsem od té doby odehrál. Neplánoval jsem, že se budu živit hudbou, ale když už o tom mluvíme, neplánoval jsem ani to, že se budu živit něčím jiným. Neumím si teď představit, že bych dělal kromě muziky něco jiného, takže asi je to tak, že jsem plánoval nedělat nic jiného než hudbu.

// Where have you learnt the basics of author's law?

// Kde jsi získal základy autorského práva?
 All my knowledge of author's rights law etc. has come through practice – some positive some negative. It's the negative I've learnt most from.

foto: Pat Pope

Celá moje znalost autorského práva atd. přišla s praxí – některé zkušenosti byly pozitivní, některé negativní. Z těch záporných jsem se naučil nejvíc.

// If there are any, could you describe the basic differences in English and Czech music branch?

// Pokud nějaké jsou, můžeš mi popsat hlavní rozdíly mezi anglickým a českým hudebním odvětvím?

Not in a couple of lines, no. Let's just say the UK music industry is bigger. That's the basic difference.

V pár větách to popsat nedokážu. Řekněme, že ve Velké Británii je hudební průmysl mnohem větší. To je ten základní rozdíl.

// Does Prague inspire you? Maybe it's not just Prague, perhaps the people or atmosphere? Which places here do you like most?

// Inspiruje tě Praha? Možná ne pouze Praha, možné i lidé nebo atmosféra? Jaká místa máš nejradši?

Prague used to inspire me. Then I settled down here. I get inspired by things going on around me and but that's not necessarily to do with Prague. I can be inspired in a car park.

What places do I like the most here? I still like Prague, I like a lot of towns. Olomouc is a lovely place, Ostrava always inspires me... the Krkonoše...

Dříve mě Praha inspirovala. Pak jsem se tu usadil. Nechávám se inspirovat věcmi, které se dějí kolem mě, ale to nemusí nutně souviset s Prahou. Mohu pocítit inspiraci třeba na parkovišti.

Která místa se mi nejvíce líbí? Pořád mám Prahu rád, i když miluji mnoho měst. Olomouc je hezké místo, Ostrava mě vždy inspiruje... Krkonoše...

// I can imagine car park as an inspiring place. But do you have a special place where you return to calm down, where you may be alone?

// Umím si představit parkoviště jako místo pro inspiraci. Máš ale nějaké zvláštní místo, kam se vracíš odpočívat, kde můžeš být sám?

Ha ha, I'm fairly calm everywhere but rarely alone (which is not a complaint). I suppose the car is the only place I'm alone these days (mostly moving though and rarely do I sit in it when it's parked).

Ha, ha, jsem docela klidný všude, ale málokdy jsem sám (tím si ale nestěžuji). Myslím, že auto je jediné místo, kde jsem v současné době sám. (Většinou se v něm ale pohybuji a málokdy v něm sedím, když je zaparkované.)

> // Do you feel any music influence from musicians from all over the world who you playes and traveled with?

// Cítíš se být inspirován hudebníky ze všech koutů světa, se kterými jsi hrál a cestoval?

Yes.

Ano.

// You wrote a song called "15" for a new Czech movie called Lidice. Did you know the story of this village or did you have to study something about this period of Czech history?

// Složil jsi píseň nazvanou 15 pro nový český film Lidice. Znal jsi příběh této obce, nebo jsi musel nastudovat něco o této části české historie?

I thought I knew the story of the village (I knew the outline of the history – it's a pretty well known story in Europe I think...in fact the 1st film made about it was made in the UK) but when approached I didn't really want to write something unique to Lidice as such. I wanted to try and capture a universal feeling that was inspired by the tragedy at Lidice (so I avoided finding out too much about it on purpose). It was originally called 16 in fact (because that was the age at which I thought the boys were considered "men" and therefore were shot.) One of the producers told me it was 15.

Znal jsem příběh obce (znal jsem tuhle část historie – ta tragédie je v Evropě dost známá, myslím si...že úplně první film o této události byl natočen ve Velké Británii), ale když jsem byl osloven, nechtěl jsem napsat něco unikátního pouze pro Lidice. Chtěl jsem se pokusit zachytit všeobecný pocit spojený s tragédií v Lidicích (proto jsem se záměrně vyhýbal tomu, abych se dozvěděl příliš mnoho o této události). Ve skutečnosti se píseň původně nazývala 16, protože jsem si nejprve myslel, že tohle byl věk, kdy chlapci byli považováni za „muže“, a proto byli zastřeleni. Jeden z producentů mi řekl, že to bylo v patnácti letech.

// Was it your idea to link your song with the particular videoclip?

// Byl to tvůj nápad spojit tvou píseň s konkrétním videoklipem?

Along with a fair few other musicians I was approached to write a song for the project. I've no idea how many other songs were/will be recorded, but once I'd written it and recorded it I gave it to one of the producers who is also a talented editor. He was inspired to put this footage he had to the song. I only agreed. The video was their idea.

Mně a ještě několika dalším muzikantům bylo nabídnuto, abych napsal píseň pro tento projekt. Nemám ponětí kolik dalších písní bylo nebo bude nahráno, ale jakmile jsem píseň napsal a nahrál, dal jsem jí jednomu z producentů, který je také talentovaný střihač. To on měl nápad spojit záběry, které měl k dispozici, s hudbou. Já jsem s tím pouze souhlasil. Videoklip byl jejich nápad.

// What's your musical dream, what do you want to achieve, whom do you want to stay on the same stage with?

// Jaký je tvůj hudební sen, čeho bys rád dosáhl, s kým bys rád stál na pódiu?

My musical dream is to keep on doing it, keep enjoying doing it and to keep the wolf from the door. If I can achieve that I'll be happy. I've been very very lucky to have been able to play with some great musicians all over the world and there's a fair few I'd love to have the opportunity to play with again but I can't think of any big names I'd love to play with if that's what you mean.

Můj hudební sen je pokračovat v tom, co dělám, užívat si to a zároveň se tím i užít.

Pokud tohoto budu schopen dosáhnout, tak budu šťastný. Měl jsem velké štěstí, že jsem mohl hrát s několika úžasnými hudebníky z celého světa a je celkem dost těch, s nimiž bych si s radostí znovu zahrál, jestliže by se naskytla vhodná příležitost, ale nemohu si vzpomenout na žádné velké hvězdy, se kterými bych si rád zahrál, pokud je tohle to, co tou otázkou myslíš.

// Could you give me some names of Czech musicians/bands you like.

// Můžeš uvést jména nějakých českých hudebníků nebo skupin, které se ti líbí?

Lenka Dusilova, Republic of Two, Psi Vojáci...
 Lenka Dusilová, Republic of Two, Psi vojáci...

// My musical dream is to keep on doing it, keep enjoying doing it and to keep the wolf from the door.
 // Můj hudební sen je pokračovat v tom, co dělám, užívat si to a zároveň se tím i užít.

foto: Pat Pope

> // **How many albums did you record and publish?**

// **Kolik alb jsi nahrál a vydal?**

I've just released my 6th (or 5 full length albums and 2 EPs)

Právě jsem vydal své šesté (nebo 5 LP a 2 EP).

// **How long have you been working on your latest album?**

// **Jak dlouho jsi pracoval na svém posledním albu?**

Working on it? We recorded it in a day (a long 14 hr day) in a beautiful big old Gospel church in the US, but I wrote the songs for it over the course of months so it took longer than one day I suppose. Recording it live with a band that close in a room with no headphones or anything also meant that it was mixed very quickly (there weren't too many options), it was all done recorded, mixed and mastered in a few days.

Pracoval? Natočili jsme ho během jediného dne (byl to dlouhý den – trval čtrnáct hodin) v krásném, starém, velkém evangelickém kostele ve Spojených státech, ale písně jsem psal v průběhu měsíců, takže to vlastně trvalo déle než jeden den. To, že jsme natáčeli živě s kapelou tak blízko sebe, v místnosti bez sluchátek nebo čehokoliv dalšího, to také způsobilo, že mix vznikl velmi rychle (nebylo moc na výběr). Celé to bylo nahrané, zmixované a upravené během několika dní.

// **Did you invite some guests to your last album?**

// **Pozval jsi na své poslední album nějaké hosty?**

I went into the church with 3 friends (bass, drums, keyboards) but when planning it word had got round that we were doing this mad idea (it's a huge church), so other folk asked if they could call round to have a look and a listen). There ended up being a revolving audience for most of the day and some people joined in and/or helped out. I ended up having the leader of the local Gospel choir guesting on it, a friend and great Jazz trombone player Adam Theis played on one song, the church Janitor guested on one song stamping his feet... there were a fair few people on the record in the end, even the local bus...

Do kostela jsem šel se třemi přáteli (basa, bubny, klávesy), ale když jsme to plánovali, rozneslo se, že budeme dělat tuhle bláznivou věc (je to obrovský kostel), takže i další lidé se nás začali ptát, jestli by se mohli přijít podívat a poslechnout si nás. Nakonec se během dne postupně vytvořilo publikum a někteří se přidali a/nebo nám pomáhali. Nakonec na albu hostoval sbormistr Gospel

sboru, můj přítel a báječný jazzový hráč na trombón Adam Theis hrál také v jedné z písní, údržbář z kostela se dupáním zúčastnil nahrávání dalšího songu... nakonec se na nahrávce ocitlo celkem dost lidí, ba dokonce i místní autobus...

// **At the begining of February you started "Growing Pains European CD Release Tour". Can you present your Tour nearer?**

// **Na začátku února jsi zahájil turné s názvem Growing Pains European CD Release Tour. Můžeš toto turné blíže představit?**

"European", is just the Czech Republic and Austria for now. I was meant to go to the Netherlands and Germany but I've put them back to the autumn because of a film I accepted and all that travelling would have made it impossible. I started this leg of the tour on the 1st of Feb. and I finish on the 9th of March (22 shows in all and mainly in the Czech Republic) and even then it was quite hard fitting in writing music for a film at the same time. „Evropské turné“ zatím znamená pouze Českou republiku a Rakousko. Původně jsem měl jet i do Holandska a Německa, ale přeložil jsem to na podzim kvůli práci na filmu, kterou jsem přijal a cestování by mi to znemožnilo. Tuto část turné jsem zahájil 1. února a skončil 9. března (konalo se dohromady dvaadvacet vystoupení, většina z nich v České republice). Nakonec se ukázalo, že i toto menší turné je docela těžké zařadit do programu a časově ho skládat se skládáním hudby pro film.

// **What are your other plans in the nearest future?**

// **Jaké máš jiné nejbližší plány?**

Right now I'm off to soundcheck, tmrw I'm in the studio for Lidice and then I'm playing in the evening (a pattern seems to be forming). Once I've finished the film I'll be working on putting a UK tour together. I might try and record another record by the end of the year... we'll see.

Právě teď odcházím na zvukovou zkoušku, zítra jsem ve studiu kvůli Lidicím a potom večer hraju (to se pomalu začíná stávat pravidlem). Poté, co skončím práci na filmu, soustředím se na sestavení turné po Velké Británii. Možná zkusím natočit další desku do konce roku... uvidíme.

// **Working on it? We recorded it in a day (a long 14 hr day) in a beautiful big old Gospel church in the US.**

// **Pracoval? Natočili jsme ho během jediného dne (byl to dlouhý den – trval čtrnáct hodin) v krásném, starém, velkém evangelickém kostele ve Spojených státech.**

Sylvie Bodorová

Text: LUKÁŠ PAULŮ

Skladatelka, která často působí i mimo hranice České republiky. Její díla představují současnou tvorbu klasické hudby. Na objednávku psala například pro Pražské jaro a Smetanovu Litomyšl. Ve svých dílech spojuje řady různorodých elementů, těži z důvěrné znalosti především polské školy. Typickými znaky jsou balkánské rytmy a práce s metrytmikou. U OSA je zastupována od roku 1979, členkou se stala roku 1992.

foto: archiv S. Bodorové

// Naštěstí mohou různé žánry vedle sebe úplně spokojeně žít, vůbec si přece nepřekáží! Každý plní odlišnou funkci!

// Z jakého důvodu se pro hudbu klasickou užil také výraz „vážná hudba“? K jaké z těchto charakteristik se přikláníte a proč? Všechna žánrová označení jsou zavádějící: znám celou řadu písniček z oblasti takzvané populární hudby, které se nikdy populárními nestaly, a přesto je jich více, než těch, které jsou skutečně populární. Napsat úspěšnou písničku je kus umění a to, aby se dnes píseň prosadila, vyžaduje obchodní talent, souhru příznivých okolností a trochu štěstí. Stejně tak klasická hudba nemusí být vždy „klasická“ – pokud ten termín již vnímáme jako určité hodnotící kritérium, a vůbec to nemusí vždy být hudba vážná, pokud budeme mluvit o obsahu. S daleko jednodušším dělením na hudbu dobrou a špatnou sice každý souhlasí, ale jenom do chvíle, než vyberete něco konkrétního. Jednoduše a prostě – hudba je umění, je těžké ji měřit a porovnávat, podléhá individuálnímu vkusu a potřebě.

Určité základní rozdíly však mezi žánry existují. Klasická hudba pracuje s daleko větší plochou a složitější strukturou. Autor tudíž musí být vybaven řadou technických dovedností, aby zvládl naplnění hudební plochy smysluplným obsahem. A nezapomeňme, že v nemalé míře je velmi rozdílný i postup, jak

znějící podoba toho kterého žánru vzniká. Skladatel populární písničky je velice často pouze autorem základní melodické linky, po něm přichází aranžér, který nápad zpracuje a populární písnička se často dotváří až ve studiu, jednotlivé vrstvy se míchají a o konečném znění se rozhoduje až tam.

Zatímco autor vážné hudby (až na zřídka výjimky) musí do všech podrobností vypracovat partituru a změny při nastudování jsou zcela minimální. Je autorem od začátku až do konce a za každou chybu nese odpovědnost pouze on. Z toho vyplývá i odlišná pracnost obou žánrů. Geniální autor v oblasti populární hudby je schopen v okamžiku soustředění vymyslet krásnou a úspěšnou písničku. Skladatel vážné hudby, jakkoli je geniální, za jediný večer oratorium ani symfonii napsat nemůže – fyzicky to není vůbec možné, protože takové oratorium je někdy i 300-350 stránek partitury a ať píšete sebe rychleji, dříve než za hodinu hustou stránku partitury nenapíšete. A to nemluvíme o tom, že musíte přesně vědět, co chcete napsat!

Zajímavé je, že jedním z neúspěšnějších autorů muzikálů se stal Andrew Lloyd Weber, který prošel přísným klasickým školením. Má nejenom skvělé hudební nápady, ale umí s nimi i pracovat. Ví, jakým způsobem vytvořit hudební plochu, jaký materiál použít, dokáže odhadnout nosnost jednotlivých nápadů – k tomu všemu pomáhá důkladné školení.

Naštěstí mohou různé žánry vedle sebe úplně spokojeně žít, vůbec si přece nepřekáží! Každý plní odlišnou funkci! Něco jiného očekávám od písničky na pláži, něco jiného od hudby na diskotéce a něco jiného

od soustředěného poslechu symfonie. Srovnávat ale symfonii s písničkou prostě nejde – liší se obsahem, pracností, rozsahem, typem invence i vypracováním.

Proč se vžilo pro klasickou hudbu také hudba vážná? Víím, že vážné věci dnes nejsou „in“. Trošku odpuzují, snažíme se je vytěsnit ze svého života. Ale ony tady jsou, ať děláme, cokoli chceme.

Nedávno, během návštěvy hudebního veletrhu MIDEM, jsem měla zajímavý zážitek. Jeden úspěšný podnikatel se mi svěřil, že ve svých skoro čtyřiceti letech začal chodit na hodiny klavíru. Doslova řekl: „Vše se může změnit, mohu přijít o firmu i o partnerku, jediné, co mi potom zůstane, bude muzika...“ Nepřikláníla bych se k označení vážná hudba, není úplně šťastné, ale daleko více mne bolí celá řada jiných věcí...

// Vážná hudba předurčuje k jisté míře strohosti a upjatosti, což jsou možná právě atributy, které odrážejí mladé posluchače. Nebo se mýlím?

V lednu 2011 jsem byla na koncertě České filharmonie, kde světový barytonista Thomas Hampson zpíval Mahlerovy písně. Do posledního místečka zaplněný sál aplaudoval ve stoje a tolik nadšených posluchačů kolem sebe jsem dlouho neviděla. Na Hampsonově zpěvu nebylo nic strohé ani upjatého. Zpíval jako o život a publikum to poznalo. Dal všem těm lidem v sále něco, na co v každodenním životě nedosáhnou, a přece to potřebují...

Není koncert jako koncert, není umělec jako umělec a není skladba jako skladba. V muzice vše stojí na osobnostech.

Sylvie Bodorová a Gabriela Beňačková po provedení oratoria *Juda Maccabeus* v Katedrále sv. Víta v Praze.

foto: archiv S. Bodorové

> Často jsem přemýšlela o tom, zda klasičskou hudbu nepoškozují její způsob prezentace – hudebníci ve fracích, publikum nehybně sedící v sále... Dnes už vím, že to tak není. Když se díváte na televizní záběry hudebních skupin z doby nedávno minulé, dýchne na vás atmosféra těch dní a zároveň i kousek nostalgie, času, který je nenávratně pryč. Je to vzpomínka, ale dnes se nabízí zase něco nového.

Klasičská hudba přichází s určitou stabilitou v tomto věčně se měnícím světě a to je asi důvod, proč klasičské hudbě neubývá publikum. Snad k tomu patří i frač a zažitý způsob chování na koncertech. To vše je jenom forma, to podstatné je obsah a kvůli němu lidé na koncert klasičské hudby přicházejí. A že publikum klasičské hudby není pouze mladé? Pokud například hledám partnera a je mi 18 let, budu asi hledat jinde, i když i to neplatí zcela absolutně. Je to přirozené. Všichni stárneme a dospíváme a objevujeme nové věci a klasičská hudba je jistě jednou z možností.

Na skvělém koncertě vám nevdají ani fraky na pódiu, ani sezení v sále, nadšení jsou všichni bez rozdílu věku. Špatnému koncertu naopak nepomůže sebesoudobější prezentace. Když se koncert nepovede, může to být i nuda. Není to tak ale se všemi žáňry?

// Stejně jako historický vývoj jakési události (například zásadních politicko-mocenských rozhodnutí) je dobré komentovat až s jistým časovým odstupem, domnívám se, že podobně tomu je i s hudbou klasičskou. Potřeba časového odstopu pro její hodnocení je

zde více patrná, nežli u hudby populární. Souhlasíte se mnou?

Populární hudba má v tomto smyslu výhodu, protože jejím hlavním posláním je bavit. To, co nezaujme, propadá. Vypadne z oběhu. Jako tvrdý rohlík. Každý sáhne raději po čerstvém. Přesto jsou písničky, z nichž se stanou evergreeny. Jsou tak dobré, že oslovují celou řadu generací. Jsou tak umělecky silné, že se stanou nadčasovými.

Jsem přesvědčena o tom, že v klasičské hudbě probíhá na jiné úrovni totéž. Pokud autor vůbec nedokáže oslovit své současníky, těžko může očekávat, že se stane zázrak a najednou po padesáti letech jeho dílo ožije. (Ale i tam jsou výjimky!) Jiná věc je, do jaké míry se dílo za života autora dokáže prosadit. Prosazení díla je velice dlouhý a složitý proces. Lidský život je nepatrná částička v pomyslné úsečce tohoto postupu. Pokud se podíváme na vývoj jednoho z našich největších českých skladatelů, který byl dokonce i členem našeho Ochranného svazu autorůského (což je pro nás čest i závazek) – Leoše Janáčka, není pochyb o tom, že se již za jeho života jeho dílo setkalo se zájmem. Ale je také pravda i to, že až dnes, téměř 160 let od jeho narození, můžeme s naprostou jistotou v celosvětovém měřítku potvrdit jeho odkaz. Reprezentuje nejenom českou hudbu, ale stal se jedním z nejprovozovanějších autorů své doby. Podobně jako před ním Antonín Dvořák. Není mnoho národů, které se mohou pochlubit takovou bilancí!

// Jaký životní cyklus současná tvorba klasičské hudby zažívá? Střetává se s poptávkou s nabídkou nebo jedna z veličin výrazně

// Klasičská hudba přichází s určitou stabilitou v tomto věčně se měnícím světě a to je asi důvod, proč klasičské hudbě neubývá publikum.

převyšuje druhou? Zajisté to souvisí s celosvětovým ekonomickým vývojem hudebního průmyslu.

Nebudeme si zbytečně namlouvat, že ekonomická krize pozitivně ovlivnila hudební průmysl, a to v jakékoli oblasti. Náklady se zvyšují, peněz potřebných k realizaci projektů je stále méně. To nemůže být pozitivní zpráva. Nabídka převyšuje několikrát poptávku úplně ve všech oborech. Nevím, proč by to mělo být právě v klasičské (i populární) hudbě jinak. Dostalo se a do písmene je třeba dělat za méně peněz více muziky. Na druhé straně dnešní doba je dobou velkých projektů, velkých událostí, nezapomenutelných zážitků. Je také na nás autorech, co a v jaké kvalitě dokážeme nabídnout a prosadit...

Určitou výhodou klasičské hudby je dlouhodobá plocha její účinnosti. Myslím si, že právě rozdílné „životní“ cykly obou žánrů vedly kdysi naše předchůdce k tomu, že společně a ve svornosti založili OSA. Kratší cykly v oblasti hudby populární byly vyvažovány delšími cykly hudby klasičské. Podmínkou je bezesporu úcta, kolegiálnost a respekt jednoho k druhému. Mělo by nás spojoovat to hlavní – česká hudba a její zájmy.

> **// Považujete situaci klasičské hudby v zahraničí za lepší, než v České republice?**

Nerada to říkám, ale musím připustit, že celá řada zemí, jejichž hudební význam zdaleka nedosáhl naší úrovně, se o své autory stará daleko lépe. Za všechny bych ráda jmenovala Finsko. Nejenom, že existuje řada projektů, které iniciují vznik nových skladeb, ale dokonce jsou i navazující programy, které novou tvorbu prostřednictvím mladých interpretů prosazují i v zahraničí. V Čechách přímá podpora tvorby téměř neexistuje. Je to těžké zejména pro mladé autory.

// Vznikají nové kompozice spíše na objednávku nebo převyšuje tvorba „přirozená“? Těžko odpovídat za jiné... I objednávka může být součástí „přirozeného“ procesu kompozice, rovněž „přirozená“ tvorba může mít svého adresáta...

// Která z těchto dvou variant převládá u Vás?

V roce 1982 jsem se rozhodla, že se budu věnovat jenom skladbě. Na plný úvazek. Za rok to bude celých třicet let. Až na malé výjimky – mám na mysli pedagogické působení v USA na University of Cincinnati v 90. letech. Objednávka je „přirozenou“ součástí mého profesního života a já ji mám ráda. Motivuje mne, inspiruje a dává mi tolik potřebné zázemí k mé práci. Jak jinak v dnešní době může někdo projevit uznání a respekt k tomu, co děláte, než tím, že sáhne do své peněženky a poskytne vám příležitost ve vaší práci pokračovat? Těší mne, že jsem za ta léta dostala kromě České republiky objednávky z celé řady zemí (Velká Británie, USA, Německo, Argentina,

Francie, Lucembursko) a většinou po jedné objednávce následovala celá řada dalších. Skladby objednávají festivaly či umělecké agentury, výkonní umělci, pěvci a po úspěšných provedeních dokonce i jednotlivci. Mohu uvést celou řadu kuriozit: jeden ze sponzorů ve Wigmore Hall v Londýně si objednal skladbu pro smyčcové kvarteto s tím, že ji věnuje své ženě, dostala jsem dokonce i objednávku z USA přes internet (na základě mé skladby vysílané v místním rozhlasu).

Stěžejní objednávky ale nejsou tak úplně nahodilé, jak by se na první pohled zdálo. Mám témata, která nosím v sobě. Doufám, těším se na ně a – čekám. Takovým případem byla objednávka Pražského jara a mého oratoria Juda Makabejský (2002) i objednávka mého klavírního koncertu pro Pražskou komorní filharmonii (2006). Nejkrásnější ale je to, co se mi stalo v případě objednávky mého oratoria k padesátému výročí mezinárodního operního festivalu Smetanova Litomyšl (2008). Umělecký ředitel Vojtěch Strítěský mne oslovil a navrhl i téma oratoria. Znělo: Mojžíš – a bylo úplně stejně, jaké jsem měla pro něj (aniž bych o jeho myšlence předem věděla) připravené i já.

Za všechny tyto příležitosti jsem velmi vděčná. Moc ráda píši pro české publikum!

// S jakými největšími překážkami musí klasičská hudba v současnosti nejvíce bojovat?

O dnešní době se říká, že podporuje individualitu, nejsem ale přesvědčena, že to skutečně tak je. Uniformita, konformita, globalizace, i tak by mohla znít jedna ze stručných charakteristik dneška.

Klasičská hudba nikdy nebyla a ze své podstaty ani nemůže být masovou záležitostí. Je někdy intelektuálně náročná a její poslech vyžaduje koncentraci. Je postavena na individuálním vkusu, na kulturní potřebě a do jisté míry vyžaduje i posluchačskou zkušenost a vzdělání. V každé generaci jsou určitá procenta populace, která tíhne ke klasičské hudbě. Dá se to statisticky zjistit. Ta procenta jsou dlouhodobě stabilní.

Pokud připustíme deformaci této oblasti, zmrzačíme tak trochu i sami sebe, přeměňujeme kulturní okruh, který formuje nás všechny, byť si to třeba neuvědomujeme. Neznamená to však, že se má vše v klasičce bez rozmyslu podporovat. Vážná hudba je součástí života, podobně jako vše ostatní. Může přežít jen to, co je silné a dobré. Na druhé straně žádný festival klasičské hudby nemůže existovat bez finanční podpory, to se nedaří ani těm nejúspěšnějším světovým festivalům jako jsou třeba Salzburger Festspiele.

Pokud mluvíme o oblasti klasičské hudby, je třeba zdůraznit ještě jeden důležitý moment: klasičská hudba je bezesporu jedním z mála artiklů, který je z České republiky stále ještě vývozoschopný. Pořád jsme schopni uspět na světovém kolbišti nejenom jako autoři, ale i jako interpreti klasičské hudby. Naše smyčcová kvarteta mají pověstnou kvalitu. Řada našich pěvců zpívá na světových scénách a zpívají především slovenský repertoár – zejména již zmiňovaného Leoše Janáčka.

// Pozorujete zájem o klasičskou hudbu také u mladších generací? Pokud ne, v čem, podle vás, tkívá hlavní problém?

Sylvie Bodorová po provedení Terezín Ghetto Requiem (zleva - SB, Geraldina Muchová a Jan Kristofori)

foto: archiv S. Bodorové

Sylvie Bodorová a Krzysztof Penderecki

foto: archiv S. Bodorové

Sylvie Bodorová se skupinou Quattro (Zdeněk Lukáš, Otmar Mácha, SB a Luboš Fišer)

foto: archiv S. Bodorové

► Mám bratrána, který není hudebník. Když jsem byla malá holka a už tehdy jsem byla posedlá muzikou, tak se mne ptal: „Dělá vůbec někdo mladý tu klasiku?“ Připadala jsem mu jako exot. Dnes patří k mým nejbližším posluchačům, nikdy neodmítne návštěvu koncertu a nejenom to, jeho syn, dvaadvacetiletý student zcela odlišného zaměření, je nejbližším a nadšeným posluchačem vážné hudby. Není to ojedinelý případ. Mohla bych uvést celou řadu podobných. Z kvalitního koncertu, který má dobré organizační a propagační zázemí, odchází nadšení mladí lidé, a co je nejdůležitější – na koncerty se i rádi vrací. Pokud bych se nyní zeptala stejně jako kdysi můj bratránek, dialog by vypadal takto: „Dělá vůbec někdo mladý tu klasiku?“ „Dělá!“ „Chodí mladí na koncerty?“ „Chodí!“ Přijďte se přesvědčit...

// Na začátku letošního roku jste ukončila práci na Symfonii č. 1, kterou si u vás objednal Symfonický orchestr hl. m. Prahy FOK. Po citové stránce vás tato nabídka musela velice potěšit, po té profesionální to jistě vnímáte jako obrovskou životní a tvůrčí výzvu.

Se symfonickým orchestrem FOK jsem se pracovně setkala již při nastudování svého oratoria Mojžíš v roce 2008. Nikoli však s jeho šéfdirigentem Jiřím Koutem. Mám obrovskou radost, že to bude právě on, kdo se ujme taktovky. Je to nejenom světově uznávaný dirigent, ale také milovaný šéf orchestru. Kdo něco ví o dirigentském řemesle, chápe, jak je to vzácné. Velice si vážím toho, že se Jiří Kout ujal nastudování mé symfonie.

// Významnou roli hrají v symfonii bicí nástroje. Proč?

Bicí nástroje charakterizují naši současnost (svým neodbytným rytmem jsou všudypřítomné) a zároveň jsou nejstaršími hudebními nástroji vůbec...

// Čím jste se nechala při komponování nejvíce inspirovat?

Mám celou řadu skladeb, které, byť patří do oblasti „vážné“ hudby, tak strašně vážné nejsou. Tato symfonie vážná je. Je o životě – s jeho sny, nadějemi, propady i pády.

// ...a její poselství pro posluchače?

Nevzdat se naděje. Bojovat. Věřím, že je něco, co dává všemu našemu snažení vyšší smysl.

// Počátkem října loňského roku měl v USA premiéru písňový cyklus Jablonoňový vlak na objednávku amerických interpretů Laurie Lashbrookové a Timothyho Cheeka. Dalším vaším počinem byla například skladba Carmina lucemburgiana či čtyřvětá kompozice Kafkas Träume, která zazněla 3. dubna 2011 v Lucembursku. Čím a z jakých materiálů se necháváte při tvorbě inspirovat?

Na objednávkách je krásné, že vám často otevrou svět, do kterého by se člověk bez tohoto vnějšího podnětu nedostal. Každá nová práce mi vše nasvítí z trochu jiné stránky. Přiměje mne k důkladnému studiu.

Tak například hudební skladatel a sekretář Jana Lucemburského Guillaume de Machaut, s nímž jsem vedla hudební dialog ve skladbě Carmina lucemburgiana a také

pražský rodák Franz Kafka ve skladbě „Kafkas Träume“ pro Sinfoniettu Luxemburg. Tam jsem se snažila o další dialog s česko-německo-židovským prostředím Prahy na přelomu 19. a 20. století. Jsou to zcela odlišné světy, a přesto úžasným obloukem propojují naši současnost! Není tolik nových věcí na světě, jak by se na první pohled zdálo!

// Vaše skladby často reprezentují českou hudbu v zahraničí, letos v dubnu byl v Číně uveden váš houslový koncert Concerto dei fiori. V Německu na festivalu Gitarrenland zazněly ve stejné době vaše oba kytarové koncerty. Má ve světě Česká republika v tomto oboru stále dobré renomé?

Americký dirigent Chris Zimmerman a americký houslista Kenn Wagner zahráli v čínském městě Shenzhen 6. dubna 2011 můj houslový koncert. Jednou z kuriozit je fakt, že dirigent Chris Zimmerman si tuto skladbu vybral i do programu svého konkurzního koncertu v USA – Fairfax Symphony Orchestra. Konkurs vyhrál a stal se šéfdirigentem. Jsem moc ráda, že na mezinárodním festivalu Gitarrenland v Kusselu a v dalších městech zahrála vynikající německá kytaristka Heike Matthiesen 29. dubna 2011 moje kytarové koncerty. Tak snad dobré renomé stále ještě máme...

// Jak vnímáte současnou tvorbu Vašich kolegů (v globálním rozsahu)?

Skončím tím, čím jsem začala – vše je individuální. Ve skladbě je každý autor sám. Každý musí mít svou pravdu, musí být schopný si najít svoji vlastní cestu a musí jí sám věřit. Pokud o své pravdě dokáže přesvědčit i ostatní, dostává další šanci. Mé krédo je: žít a nechat žít. Čas ukáže...

// Vaši tři nejoblíbenější čeští a tři zahraniční skladatelé?

Luboš Fišer, Otmar Mácha a Zdeněk Lukáš – nemohu nikoho ze svých úžasných kolegů z naší kompoziční skupiny Quattro opominout, hlavně, když už nejsou mezi námi. Jinak bych mohla jmenovat mnoho dalších.

J. S. Bach, J. S. Bach, J. S. Bach....

Sylvie Bodorová s rodinou.

foto: archiv S. Bodorové

PRODEJ VSTUPENEK
ZAHÁJEN

PRO

LIBOR PEŠEK
ENNIO MORRICONE
LEVEL 42
JAN TŘÍŠKA
TERENCE BLANCHARD
CARL DAVIS
BOBBY SHEW

www.pragueproms.cz

Michal Pavlíček

Text: PETR SOUKUP

Michala Pavlíčka znají všichni. Kdo má rád bigbít a rockovou hudbu, musí na něj v Česku narazit. Kdo poslouchá více osobností taneční scény, nemůže minout Pavlíčka. Kdo má rád filmy české i zahraniční produkce, setká se s jeho hudbou, a ten, kdo obdivuje muzikály, určitě viděl či slyšel alespoň jeden z Pavlíčkových muzikálových projektů.

U OSA je zastupován od roku 1983, členem OSA od roku 1992, nahlášených má 672 skladeb.

foto: J. Matula

Je držitelem téměř třiceti hudebních ocenění včetně ceny OSA za Nejúspěšnější hudební dílo v zahraničí za rok 2009. Na CD a DVD mu vyšlo přes 50 titulů. Napsal autobiografickou knihu Země vzdálené. Koncem minulého roku se objevilo na trhu dlouho očekávané trojalbum s názvem Srdeční záležitosti. Na prvním disku můžete nalézt tvrdé rockové skladby, na druhém ještě tvrdší instrumentální a na třetím příjemné až létavé balady. Michal Pavlíček se na tomto albu představuje i jako zpěvák.

// Kolik roků vznikaly Srdeční záležitosti?

To už je pár let. Před třemi roky jsem plánoval původně vydat jen dvojCD, ale pak mě zastihla vážná zdravotní kolize, která mi osudově zamíchala kartami... Vše se náhle odsunulo na neurčito. Potom, když jsem se vzpamatoval a znovu nabíral síly, začal jsem skládat i věci trochu jinak zabarvené. A tak, aby obraz byl úplný a aktuální, rozhodl jsem se ve finále pro 3 CD.

// Jaké na ně máte odezvy?

Obával jsem se, jestli v této zrychlené době, kdy je běžné, že se vydávají CD s méně než deseti skladbami, tímto projektem posluchače nezahltím. Ale zatím dostávám spíše pozitivní reakce: každý si tam vybere něco, co ho osloví, anebo si pochvaluje, že se to tak snadno neoposlouchá. Ale samozřejmě 33 skladeb, to je kláda.

// Před tři čtvrtě rokem jsem na OSA potkal skupinu Hentai Corporation, o které se dá říci, že mezi tvrdými rockovými kapelami v Česku dosti vyniká, a to nejen pojetím své show. Říkali mi, že ten večer hrají v Praze před Slashem, tak jsem zajásal, že konečně o nich někdo ví. Koupil jsem si vaše Srdeční záležitosti – a kdo na nich zpívá? Radek Škarohlíd z Hentai Corporation. Budete ho brát

foto: J. Matula

jako svého zpěváka i na turné a pokračovat s ním i na dalších projektech?

Když jsem dělal přes Bandzone konkurz na zpěváka, narazil jsem na Radka. Poslal mi anglicky nazpívané vzorky této kapely. Líbil se mi jeho projev, ale chtěl jsem také slyšet nějaké nahrávky v češtině. Žádné neměl, a proto v obýváku naimprovizoval svým křaplákem šílené sólo arie. Bylo to na mě až moc divoké, a tak jsem mu poděkoval. Nicméně po čase se mi ozval znovu a zkusili jsme nazpívat několik věcí. Je to úžasnej týpek, který má charismatický projev a osobitou image, ale člověk se musí umět do něj trefit. Bude se mnou vystupovat jako host.

// Mezi dalšími zpěváky se u vás již tradičně vyskytují Monika Načeva a Bára Basiková. S Monikou jste již několik alb udělal. Jak je to v případě Bary? Narážím na skladbu ze Srdečních záležitostí s názvem Taxikář, velmi mě pobavila svou hořkostí a Báře ta skladba velice sedne.

Bára je mou stálou hudební „družkou“ a chtěl jsem, aby se tady objevila v dekadentnějším hávu, který jí také sluší. Jinak s Monikou jsme spřízněné duše a spojují nás úlety do psychedelie a elektronických světů.

// Jací textaři na vaše album přispěli?

Napsal jsem si několik textů sám a zároveň jsem oslovil spřátelené textaře, kamarády Honzu Saharu Hedla, Jiřího Pokorného >

// Jsem rád, že snad poprvé v tomto svatostánku vážné hudby zněla sólová elektrická kytara a že jsme se s mláďochy z konzervatoře pod taktovkou Miriam Němcové odvážali.

foto: J. Matula

▼
a Petra Kolečka. Dal jsem jim svá svahilsky nazpívaná dema a pak jsme se bavili o obsahu a atmosféře. Pro textaře to není žádná lahůdka, trefovat se češtinou, která má osobité přízvuky, do frázování naší skladatelské hatmatilky. Taky jsem se trochu obával, jak se propojí moje „výběrovské básnění“ s ostatními texty, aby vše drželo vnitřně pohromadě a nějak to vzájemně korespondovalo. Ale myslím, že se nám vše podařilo vzájemně propojit. Na třetí CD jsem si vybral dvě rané básně Jáchyma Topola. Jeho poezie je mi bytostně blízká.

// Píšete hudbu na texty, nebo to praktikujete obráceně?

Většinou píšu nejdřív hudbu. Ale zhudebňoval jsem třeba divadelní představení Klaun od Pavla Kohouta anebo právě básně Jáchyma Topola. Obě cesty jsou možné a mají svá kouzla i úskalí.

// A co turné, které připravujete? Budou to obří koncerty v halách, nebo komornější v klubech?

Obří koncerty v halách – to bejvávalo (smích). Spokojím se s menšími pódii. Plánuji od jara jemnější unplugged verzi tohoto trojCD, ale v létě si rád zaskočím na velkých festivalech v razantnějším, tvrdším pojetí.

// Na vaše další album budou posluchači čekat stejně dlouho, jako na Srdeční záležitosti?

Rýsuje se vydání dokumentu z mého živého koncertu z Rudolfiny, který se konal prvního prosince loňského roku a kde jsem vystupoval se symfonickým orchestrem a pěveckým sborem Pražské konzervatoře. Vládla tam sympatická atmosféra. Jsem rád, že snad poprvé v tomto svatostánku vážné hudby zněla sólová elektrická kytara a že jsme se s mladochy z konzervatoře pod taktovkou Miriam Němcové odvážali.

// Nemohu se nezeptat na muzikálovou tvorbu. Koncem minulého roku měl derniéru >

> váš asi nejúspěšnější muzikál Excalibur. Kolik let se hrál?

Excalibur je jak stařeček Merlin. Hrál se sedm let a měl v listopadu poslední pětistě představení. Moc mě těší, že to byla taková trvalka a že se lidem líbila. V březnu vyšlo společné dvojDVD Excalibur a Obraz Doriany Graye.

// Hrál se nějaký váš muzikál v zahraničí?

Ne, ale rád bych.

// Připravujete, ať už pro Divadlo Ta Fantastika či jiná divadla, další muzikál?

Popravdě řečeno, měl jsem loni premiéru velkého baletu Kráska a zvíře pro plzeňské Divadlo J. K. Tyla a toužím po tom, dát si pauzičku. Nepotřebuji chrlit každý rok muzikál a vytvářet komerční rychlokvašky, které mají pomíjivou hodnotu. Mám v plánu jedno silné téma a chci, aby přirozeně dozrálo.

// Mimochodem, když jsme již zmínili cizinu, minulý rok jste byl oceněn OSA jako autor nejúspěšnější skladby v zahraničí, a sice za melodii k seriálu Červený bedrník. Naivně, ale zeptám se... udělalo vám to radost?

Těto ceny si nesmírně vážím a jsem rád, že moje hudba k tomuto britskému historickému seriálu měla ohlas a běžela v mnoha zemích po celém světě.

// Právě jste dokončil hudbu k filmu Odcházení, kde se Václav Havel stal i režisérem. Jak se vám s ním spolupracovalo? Měl jste volnou ruku?

Václav Havel ve mne vložil důvěru a dal mi velký prostor k vlastní hudební imaginaci. Ze začátku jsem pocítoval velký respekt i trému, ale pak se tyto věci přirozeně uvolnily.

Byla to inspirativní práce a snažil jsem se po svém obarvit jeho svět absurdistanu.

// Skládal jste ve stresu, pod tlakem krátkých termínů?

Václav Havel mne oslovil už v první fázi přípravy filmu, když sestavoval tým. Měl jsem hodně času nad připravovaným snímek přemýšlet, termíny mě netlačily ani při vlastním komponování. Část témat jsem udělal ještě před začátkem samotného filmového natáčení, takže jsem měl i časovou rezervu, a proto hudba nevznikala pod velkým stresem.

// Jste dobře přijímán i posluchači taneční scény. Hlavně díky vaší spolupráci s DJ Luccou nebo DJ Five. Hrajete s nimi stále?

Mám rád psychedelii a trans v hudbě a výlety s Luccou mne baví právě kvůli tomu. Jedná se o takové zmutované návraty k šamanským tancům.

// U tohoto pojetí mě zajímá, jestli se vždy jednalo o čistou scénickou improvizaci, nebo byly některé postupy domluvené?

Strukturu písní máme danou, ale ve finále se necháš unést, improvizuješ a letíš.

// Doufal jsem, že se k tomu nedostanu, ale to téma je pořád velmi silné. Pražský Výběr. Na letošním Andělu se při předávání cen objevila pohromadě skupina Lucie. Myslíte, že Pražskému Výběru by se to někdy mohlo také povést? Je naděje?

Naděje je vždycky, ale prozatím to nevidím moc růžově.

// Které české hudební autory máte rád?

Je jich samozřejmě víc, například z vážné hudby to je Dvořák, Martinů... Z rocku mám rád třeba zrovna Lucii, z filmové oblasti určitě Lišku.

// Kupujete si alba, nebo stahujete?

Jako autor mám při svém pudu sebezáchovy nějakou přirozenou averzi vůči stahování, takže kupuji. Nicméně jsem člověk hříšný, a proto někdy taky stáhnu.

// A co říkáte na OSA?

Zaplat' pánbůh, že je.

// Mám rád psychedelii a trans v hudbě a výlety s Luccou mne baví právě kvůli tomu.

Jedná se o takové zmutované návraty k šamanským tancům.

Tomáš Belko Autorská dvojice STO ZVÍŘAT Jan Kalina

text: PETR SOUKUP

foto: Michal Lühart

Tomáš Belko i Jan Kalina jsou zakládajícími a stále tvůrčími i vystupujícími členy hudební skupiny Sto zvířat. Kapela byla založena v roce 1990 a má největší počet fanoušků mezi hudebními skupinami, které hrají žánr zvaný ska. Na jejich albech a koncertech můžete však slyšet i prvky reggae, soulu, jazzu a funku.

Jan Kalina zpívá, hraje na perkuse, Tomáš Belko hraje na tenorsaxofon. Kapela bez problémů vyprodá velký sál v Lucerně, na čemž má nemalou zásluhu právě tato autorská dvojice.

// Pánové, kdy jste se vy dva poprvé potkali?

TB: Poprvé jsem viděl Honzu na koncertě jeho punkové kapely Nota K., kde hrál na bicí. Bylo mi asi 18 let. Ta hudba byla tak strašlivá, že když jsem potom šel kolem hospody, kde hrála dechovka, tak jsem si ji musel jít na chvilku poslechnout, aby si moje uši odpočinuly. Pak Honza viděl zase mě, když jsem hrál s kapelou Škumpa umpa, což bylo ovšem taky dost strašný.

JK: Nás dal dohromady Arnošt Krátký, který zakládal rock and rollovou skupinu a sháněl druhý saxofon.

TB: Ne, vy jste hledali někoho na záskok. V té době jsem hrál na saxofon asi 14 dní, předtím pouze na klarinet.

JK: Vystupovali jsme spolu po celou vysokou školu. Byla to klasická rock and rollová kapela, měli jsme na sobě kostkovaný saka a hráli jsme hrozně rychle, až trochu do punku. V té době jsem paradoxně psal texty já. Tohle nás ale přestalo brzy bavit, tak jsme začali skládat svoje věci, což naši fanoušci vůbec nebrali.

TB: Autorsky začala naše spolupráce až po vojně. Honza mě oslovil, abych psal texty, protože se mu líbily moje básničky. On psal hudbu.

JK: Na podzim roku 1990 se v Malostranské besedě odehrál první koncert.

// Od kterého alba nastal podle vás největší příval fanoušků?

TB: Kdybych to měl nakreslit, tak je to přímka, která pořád stoupá. I když je asi pravda, že velký zlom nastal od alba Ty vole na základní škole. Nikdy jsme neměli žádnou mediální podporu.

JK: Tenkrát jsme hrozně záviděli Yo Yo Bandu, jejich skladby Rybitví a Karviná byly obrovský

hity. Dokonce jsme potom s Yo Yo Bandem jednou vystupovali jako předkapela. Pamatuju si, jak jsme zahráli první písničku, a nějaká bába se zvedla a řekla, že chce Yo Yo Band. Pak už jsme nikdy nechtěli dělat předkapelu. Čím rychleji jdeš nahoru, tím rychlejší je pád dolů. Škoda, že sláva Yo Yo Bandu už opadla.

TB: Hlavně v posledních třech letech zaznamenáváme největší nástup fanoušků.

// Vysílají se vaše skladby v rádiích a v TV?

TB: Hrají nás jen malá rádia. Klip na skladbu Nikdy nic nebylo se občas objevil v televizi.

JK: Zažíváme s Tomášem hrozné věci. Oba nás pozvali coby hosty do jednoho pořadu v rádiu, kde se konal hodinový rozhovor, ovšem pustit mohou pouze 30 vteřin tvojí skladby.

TB: Dramaturg jednoho z největších českých rádií nám řekl, že nás vůbec nezná. To je člověk na nesprávném místě. Mně už ani nevádí nebyť hrán v těch velkých rádiích.

// Jaký máte vztah k OSA?

JK: Pro mě je to důležitá finanční vzpruha. A mám radost z elektronického ohlašování INFOSA, kde si můžu ta svoje díla procházet.

TB: Náš bývalý člen Petr Ostrouchov se o to hodně zajímá a vím, že to vždy řešil do hloubky. Já se ale přiznám, že toho mám tolik, že jako člen příliš aktivní nejsem.

TOMÁŠ BELKO

textář

Zastupován od roku 1994

Člen od roku 2004

Autorství u 246 skladeb

JAN KALINA

skladatel, textář

Zastupován od roku 1994

Autorství u 74 skladeb

Společných 72 skladeb

// Dramaturg jednoho z největších českých rádii nám řekl, že nás vůbec nezná. To je člověk na nesprávném místě. Mně už ani nevadí nebýt hrán v těch velkých rádiích.

> // **Vy, Tomáši, máte u OSA 246 textů, to už je hezká řádka...**

JK: Je to vysoký číslo, to jsem ani nevěděl. Jsi dobrý, Tomáši!

TB: Jeden čas jsem psal hodně: pro Lucii Bílou, pro skupiny Lucie a Laura a její tygři, pro Danielu Hůlku, Kamila Střihavku, Petra Koláře, Bohouše Josefa, Leonu Machálkovou a spoustu dalších. Bylo to v období, kdy jsem si říkal, že má smysl se etablovat jako špičkový český textař. Teď už to ale nepřeháním, nechci se upsat k banalitám, baví mě projekty, za kterými si naprosto stojím. Třeba muzikál Ještěři pro Klicperovo divadlo v Hradci Králové.

// **Tomáši, která skladba je váš největší hit mimo Sto zvířat?**

TB: Lucie Bílá – Čarodějka a od skupiny Lucie – Pod měděným nebem. Nebo taky Čert ví proč pro Zuzanu Navarovou, ke které složil hudbu Petr Ostrouchov.

// **Po mnoha útocích na autory váhám, jestli se vás mám ptát na Českou pirátskou stranu...**

JK: Klidně se zeptejte a já vám odpovím, že tuto stranu má rád můj třináctiletý syn, jenže nemá, bohudík, volební právo.

// **Které české autory máte rádi?**

TB: Myslím si, že Michal Horáček i Jarek Nohavica jsou moc dobrý textaři. Vysoko si cením Pavla Šruta, Jiřího Dědečka... Svým způsobem mě ale baví Xindl X. Nemusím kapely, kde texty nemají význam a jenom to hezky zní. Ze slavičí líhně mě nebaví nikdo.

JK: Mně je líto, že reggae kapely zpívají jen o slunci a o trávě. Zajímal mě například Pavlíček, když dělal s Janou Koubkovou, nebo tenkrát Pražský Výběr, Jana Kratochvílová. Navigators jsou výborná kapela, ale mně ta čeština chybí.

TB: Myslím si, že člověk si užije skladby s textem, který je v jeho mateřštině.

JK: Baví mě nadhled. Takže skupina Wahnout, Vypsáná fixa... ty jsou vtipný. Mám opravdu

rád texty od Tomáše. Nová píseň se bude jmenovat Hraju na klavír v bordelu. To je skvělý.

// **Kdyby za vámi přišel další vítěz Superstar, že chce od vás dvou napsat desku, šli byste do toho?**

TB: Ne. Nevím, proč bych to dělal.

JK: Mám to stejně.

// **Co je u vás dříve – text, nebo hudba?**

JK: Byly doby, kdy jako první vždycky vznikla hudba. Nosil jsem ji Tomášovi, který má výborný smysl pro rytmus a ta moje svahilština mu stačila. Po desce Nikdy nic nebylo se to změnilo a z 90% texty bývají dříve.

TB: Přinesu třeba 30 textů na novou desku, a protože muzikanti jsou primadony, tak si vyberou, co chtějí. Zbytek si dám do šuplíku.

// **Jak dlouho působíte v reklamě, Tomáši?**

TB: Dvanáct let. Předtím jsem pracoval jako učitel. Do reklamy jsem nastoupil coby textař a teď jsem kreativní ředitel. Je to velký nářez na nervy, a nevím, jak dlouho to ještě vydržím. Kdybych se uživil textařinou, tak jsem nejšťastnější člověk na světě. Ale zároveň mě reklama hrozně baví. >

Píseň

Tomáš Belko

Vymyslet aspoň jednu sloku u každý písně je pořád těžší, tuhle jsem smolil tři čtvrtě roku a počmáral jsem celej sešit.

Žena mi říká, ty jeden cvoku, co to tam celý noci řešíš?

Pad další sešit a já jsem v šoku, mám druhou a to mě těší.

Tohle je refrén, refrén, refrén...

Kolik jsem ušel vratkejch kroků, než jsem i třetí sloku sešil,

už nemám ženu po svém boku a místo vlasů blýskám pleší,

já píšu dál, chci hnout se o kus, jen srab na hřebík pero věší,

na čtvrtou sloku padlo pár bloků, už nejsem mlád ani svěží.

A zase refrén, refrén, refrén...

Ač léta běží, já nevzdám ten pokus, pero už udržím jen stěží,

mám pátou sloku a slzu v oku, hlavní je, že jsem to přežil.

foto: Michal Linhart

> // **Kolika reklamními agenturami jste si prošel?**

TB: Působím pořád v jedné a té samé.

JK: Tomáš tam nastoupil jako vrátnej a vypracoval se na kreativního ředitele.

TB: Je to skoro pravda. Pracuji pořád se stejnou partou.

V tuto chvíli se musel Tomáš Belko vrátit do práce. Ten večer hrála skupina Sto zvířat ve vyprodaném Kulturním centru Vltavská. Pánové se spolu rozloučili slovy: „Nazdar večer, vole!“

// **Honzo, vy jste dělal výborný hudební pořad Na plný pecky...**

JK: Ano, chtěli jsme udělat českou hudební kroniku, jak to tu v daný čas vypadalo. Pořad se pořád reprizuje, což je neuvěřitelný.

// **Proč to skončilo?**

JK: Došly peníze na hudbu v televizi. Byly to krásný tři roky. Po jistou dobu jsem dělal čtyři díly měsíčně. Já, bubeník, jsem se najednou stal moderátorem.

// **Z jakého důvodu odešel Petr Ostrouchov?**

JK: Petra nebavilo to, co nás a chtěl být právník. Odešel na vlastní žádost. Bylo to smutný, ale ten odchod byl v klidu. Petr napsal velkou spoustu skvělých písniček.

// **S koncerty asi nemáte problém...**

JK: Nemáme. Kdysi jsem obtelefonovával kluby a říkal jim, co jsme zač. To bylo hodně nepřijemný. Dneska máme na začátku roku už spoustu festivalů jasných. Hrajeme skoro všechny víkendy.

// **Čím se živíš?**

JK: Jsem výtvarník na volné noze a dělám zakázky pro různé agentury. Mám volný prostor a můžu si s kapelou dovolit odjet na turné.

Pražské jaro 2011

Text: LUKÁŠ PAULŮ
Foto: PRAŽSKÉ JARO
Na otázky odpovídal: ANTONÍN MATZNER, dramaturg

Mezinárodní hudební festival Pražské jaro se zrodil roku 1946, v rámci oslav prvního výročí ukončení válečného konfliktu. Jeho vznikem se u nás zúročily téměř sedmdesát let trvající snahy směřující k pořádání hudebních slavností za účasti předních umělců. Jednou z významných osobností, která u zrodu Pražského jara v poválečné éře stála, byl Rafael Kubelík, dirigent a umělecký šéf České filharmonie.

// Blíží se šestašedesátý ročník Pražského jara. Dramaturgicky je zaměřen na výročí skladatele Gustava Mahlera. Jaké hudební delikatesy máte nachystané k této příležitosti? Prakticky většina velkých okamžiků nadcházejícího ročníku se nějakým způsobem dotýká památky tohoto hudebního velikána spojeného s našim prostředím nejenom původem, ale také četnými svazky, včetně jeho dirigentského působení v Olomouci i v Praze. Našemu hlavnímu městu například věnoval premiérové provedení své Sedmé symfonie.

Předně se to odrazí v programech hostujících špičkových zahraničních orchestrů jako je San Francisco Symphony či věhlasné Berlínské filharmonie, která na závěrečném festivalovém večeru přednese Mahlerovu Symfonii č. 6. Uslыšíme ovšem také jeho písně, a to jak ty z mládí, s nimiž se právě v Praze představil poprvé jako skladatel, tak i slavné Rückert Lieder z jeho vrcholného období. Tady bude jistě působit jako magnet i to, že je uslyšíme v podání slavného mahlerovského pěvce Thomase Quasthoffa, který dosud na Pražském jaru nevystoupil.

S Mahlerem je spojen i předpokládaný zlatý hřeb letošního festivalu – bude uvedena jeho Symfonie tisíců, a to v den stého výročí skladatelovy smrti – 18. května. Koncert proběhne v O2 areně, což bude jistě po technické i organizační stránce nelehký úkol.

Provedení Mahlerovy Osmé je vlastně už od mnichovské premiéry v roce 1910 jakýmsi svátkem, ale zároveň i projektem, který pokaždé dělá pořadatelům těžkou hlavu. Dílo vyžaduje ohromný provozovací aparát, takže už tehdy nebylo uvedeno v běžném koncertním sále nýbrž v jedné z hal mnichovského výstaviště. V Praze tentokrát zazní v podání dvou spojených těles – České filharmonie a Symfonického orchestru Severoněmeckého orchestru v Hamburku a kromě osmi vokálních sólistů se na něm bude podílet šest domácích i německých pěveckých sborů. Proto jsme se rozhodli umístit tento večer do O2 areny, která svými prostorovými dispozicemi umožňuje, aby se tam takové množství účinkujících vešlo a, jak doufáme, aby je i návštěvníci ze všech míst optimálně slyšeli i viděli. Ostatně po Praze bude symfonie ve stejném obsazení a se

// S Mahlerem je spojen i očekávaný zlatý hřeb letošního festivalu – bude uvedena jeho Symfonie tisíců, a to v den stého výročí skladatelovy smrti.

// Pekelná komedie je bestsellerové představení známého vídeňského divadla Ronacher, jehož je John Malkovich hlavním hereckým protagonistou.

foto: (c) Ronacher Bauer

stejným dirigentem Christophem Eschenbachem uvedena ještě v Hamburku, rovněž v tamní obří sportovní hale O2 a poté v Hannoveru. Na náročném ozvučení se všude bude podílet stejný technický tým německých specialistů, kteří už pražskou arénu před časem navštívili a proměřili tamní akustické podmínky.

// Mají sponzoři možnost rozhodovat o programovém složení festivalu?

Naštěstí naši tradiční sponzoři Česká spořitelna, RWE Transgas, Subterra či Pražská teplárenská, k nimž letos nově přibyla poradenská společnost Ernst & Young, nikterak zásadně tvorbu programu neovlivňují. Mají ovšem na zřeteli onen hvězdný aspekt, aby na Pražském jaru figurovali prvořadí světoví umělci či orchestry, což letošní ročník splňuje bohatě.

// Kdo se ujme letošního zahajovacího koncertu?

Na letošní rok připadají oslavy dvoustého výročí počátků pravidelné výuky na Pražské konzervatoři, odkud vlastně všechna ta léta přicházejí nejlepší síly podílející se na českém hudebním životě. Ostatně samotný vznik ústavu byl motivován nálehou potřebou výchovy orchestrálních hráčů, a tak už od roku 1815 působil v rámci školy také symfonický orchestr složený z jejich posluchačů. Bylo proto logické, že jsme čestným úkolem zahájit letošní Pražské jaro tradičním provedením Smetanovy *Mé vlasti* pověřili právě Symfonický orchestr Pražské konzervatoře. Už od září se připravuje na tuto událost pod vedením své stálé dirigentky prof. Míriam Němcové a dalších pedagogů. Ještě před festivalem všichni stráví týden na soustředění v Poličce, kam už za nimi z Londýna přijede Jiří Bělohlávek, pod jehož takovkou se oba zahajovací koncerty uskuteční.

// Kromě zmíněných orchestrů ze San Franciska a Berlína uslyšíme letos také vyhlášenou Newyorskou filharmonii. Podle čeho jste vybírali?

Ten výběr se neřídí jen našimi přáními, ale také tím, který z těchto světových orchestrů je právě ve stejné době na evropském turné a dalšími okolnostmi. Když jsme usilovali o angažování newyorských filharmoniků v roce 2000, kdy byla Praha „evropským městem kultury“, zdálo se to takřka nemožné. Sice tu jednou před válkou hráli ve velkém sále Lucerny s legendárním Toscanim, ale v poválečné historii tady pak už nikdy nebyli. Měli zajetou svoji trasu evropských metropolí, jenže Praha na té jejich mapě nefigurovala. Přesto se nám to s pomocí přátel a při trpě-

livém čtyřletém vyjednávání podařilo a tentokrát už nás oslovili sami. I když jsme v té době měli program prakticky hotový, taková nabídka se při vši finanční náročnosti samozřejmě neodmítá.

// Jedním z lákadel bude účast amerického herce, režiséra a producenta Johna Malkoviche v Pekelné komedii. Proč právě Malkovich a co je ona Pekelná komedie?

Pekelná komedie je bestsellerové představení známého vídeňského divadla Ronacher, jehož je John Malkovich hlavním hereckým protagonistou. Premiéra se uskutečnila v létě 2009 a od té doby s ním divadlo objelo půl světa, včetně hostování ve Spojených státech a Kanadě. Jedná se vlastně o fascinující scénický koncert, jakýsi kriminální melodram podle skutečného případu masového vraha žen Jacka Unterwegera. Jednou z jeho obětí byla na jaře roku 1990 také pražská prodavačka Blanka Bočková. Právě Malkovich ztělesňuje tohoto vraha, a to vše je kombinováno s hudbou od Vivaldiho a Glucka, přes Haydna a Mozarta až po Webera, ve skvostném podání dvou vynikajících sopranistek a skvělého orchestru Vídeňské akademie s dirigentem Martinem Haselböckem.

// Byla vyjednávání o jeho účasti složitá?

Popravdě ani ne, protože se to celé odehrávalo přes s námi dlouhodobě spřáteleného vídeňského agenta a navíc divadlo samo mělo citlivost hostovat s úspěšnou inscenací na Pražském jaru, když jí předtím představilo např. na festivalech v italském Spoletu či finském Turku.

// Jací další sólisté se na letošním Pražském jaru objeví?

K těm nejzářivějším hvězdám patří určitě čtyřnásobná nositelka Grammy Awards, americká sopranistka Dawn Upshaw, která navíc v Praze ještě nikdy nebyla. V Metropolitní opeře zpívá nejobtížnější mozartovské role, ale je také vyhledávanou interpretkou soudobé hudby. Na Pražském jaru uvede světovou premiéru nové skladby argentinského skladatele Pabla Ortize, kterou pro její festivalový debut objednala bostonská Terezín Chamber Music Foundation. Poprvé se na festivalu představí i maďarská mezzosopranistka Katalin Károlyi v jedné z posledních skladeb, kterou pro ni a budapeštský soubor bicích nástrojů Amadinda zkomponoval krátce před smrtí György Ligeti. Znamé pěvecké kvarteto Hilliard Ensemble se v Národním divadle představí v inscenaci Heinera Goebbelse *I went to the house but did not enter*, premiérované v roce 2008 na festivalu v Edinburghu.

> Za zmínku určitě stojí také to, že se po dvou letech na festivalové pódium vrátí v zahraničí působící česká pěvkyně Martina Janková v nezřídka u nás slychaných světských kantátách Johanna Sebastiana Bacha.

Přitažlivé bude jistě souhvězdí světových houslových virtuosů Lisy Batiášvili, Juliana Rachlina, Christiana Tetzlaffa a Roberta McDuffieho. Doplní je loňská vítězka naší vlastní mezinárodní houslové soutěže Marianna Vasiljeva, která přednese s Pražskými symfoniky První houslový koncert Dmitrije Šostakoviče a bývalá laureátka této soutěže z roku 1997 Hana Kotková v sólovém recitálu s díly Johanna Sebastiana Bacha, Steve Reicha a poprvé v Praze uvedenou novou skladbou Pierra Bouleze *Anthems II* s použitím elektronických zvuků. Doslova na poslední chvíli se nám podařilo zajistit sólový recitál pětadvacetileté ruské pianistky Julianny Avdějevy, která v říjnu minulého roku zvítězila v nejstarší světové klavírní soutěži Fryderyka Chopina ve Varšavě.

// Vznikla některá díla, která letos uslyšíme, na objednávku ze strany Pražského jara?

Konkrétně jsme pro letošní mezinárodní soutěž v oboru trombon objednali u Ivana Kurze skladbu *Solistův chléb* a na společnou objednávku Pražského jara a bostonské Terezínské nadace vznikl Ortizův vokální cyklus *Písňe zahrady* na verše současné americké básničky Louise Glück. V tomto okamžiku ovšem už řada autorů komponuje na naše objednávky skladby pro příští a další ročníky, jmenovitě Marek Kopelet, z těch mladších například Vít Zouhar nebo teprve sedmadvacetiletý Lukáš Sommer.

// V jakém poměru jsou letos na Pražském jaru zastoupena autorská díla chráněná a volná?

Procentuálně vám to nezodpovím, hlavní důraz spočívá přirozeně na tom mahlerovském výročí, přesto je zastoupení chráněných autorů reprezentativní. Kromě těch, které už jsem jmenoval, kupříkladu Henry Cowell, Ruth Crawford Seeger, Cage, Glass, Bolcom, Golijov, z našich třeba Křička, Bořkovec, Dobiáš, Fried, Kubička či v USA žijící Karel Husa, který v letošním roce oslaví 90. narozeniny.

// Jaký postoj jste v rámci výběru zaujali k soudobé hudbě – klasické, jazzové, případně cross jazzovým žánrům?

Podíl mezi historickou, klasickou, soudobou i tou ostatní hudbou včetně jazzu se dlouhodobě řídí stejnými kritérii, která vycházejí z objektivních zájmů většiny festivalových návštěvníků. Ten je tradičně soustředěn na onu hlavní linii

// Snažíme se ovšem v rámci možností vyjít vstříc i hudebním zájmům menšinového publika. Nelze však očekávat, že by se Pražské jaro stalo zrovna tribunou té nejsoučasnější hudby.

foto: Pražské jaro

světové vážné hudby zhruba od baroka po romantismus a první polovinu 20. století. Snažíme se ovšem v rámci možností vyjít vstříc i hudebním zájmům menšinového publika, a to až třeba po fanoušky etnické hudby. Nelze ovšem očekávat, že by se Pražské jaro (podobně jako srovnatelné festivaly ve světě) stalo zrovna tribunou té nejsoučasnější hudby.

// Nepřekročí finanční náklady rozpočet letošního ročníku?

Od počátku jeho příprav bylo víceméně jasné, že se bude jednat o ročník s nejvyšším rozpočtem ve festivalové historii. Samozřejmě má na to vliv mimo jiné také onen monstrózní koncert s Mahlerovou *Osmou*. Zda se nám skutečně podaří zůstat v hranici plánovaných výdajů je ovšem v této chvíli ve hvězdách, protože to bude také odvislé od toho, kolik lidí Pražské jaro celkem navštíví. Nicméně prozatím probíhá předprodej velmi slušně a 17 koncertů z přibližně padesáti je už zcela vyprodáno. /

Orchester **Berg**

text: LUKÁŠ PAULŮ
odpovídali: EVA KESSLOVÁ, PETER VRÁBEL

Berg je hudební těleso, jenž má za sebou atraktivní a inovátorské projekty. Důraz je v nich kladen na hudbu současnou i na hudbu minulého století. Hudební výkony tohoto orchestru jsou kombinovány s dalšími uměleckými prvky, druhy a žánry, například s tancem, videoartem, filmem a výtvarným uměním. Berg má na svém kontě desítky světových premiér. Orchester založil v roce 1995 dirigent Peter Vrábek.

Hollywoodská němá klasika s novou hudbou mladého českého skladatele Jana Duška - světová premiéra ve Španělské synagoze. (c) Dana Cabanová

Slavný němý film Utrpení Panny orleánské s živou hudbou - česká premiéra v kině Lucerna. (c) Febiofest, Natálie Řeřichová

Hudební divadlo Schwarz auf Weiss. (c) Struny podzimu, Petra Hajská

Hudební divadlo Schwarz auf Weiss. (c) Struny podzimu, Petra Hajská

// Informace pro ty, kteří o vás ještě neslyšeli: co je Berg?

Berg je orchestr, který se zabývá novou hudbou. U zrodu tohoto tělesa stála parta kamarádů, kteří chtěli hrát to, co jim na koncertních pódii chybělo – hudbu dvacátého století a hudbu současnou. U vzniku byl i současný umělecký šéf a šéfdirigent Peter Vrábek, který se dodnes stará o umělecké směřování orchestru. Jde nám o to, aby naše projekty byly nejen originální a na špičkové úrovni, ale aby byly zároveň atraktivní pro nejširší publikum, aby si lidé večer s námi užili a rádi se k nám vraceli. Což se nám snad daří – v poslední době se musíme na poslední chvíli často vydat s místy k stání. Jinak se nám líbilo, když o nás před časem v jednom deníku napsali, že jsme „jakousi guerillovou bojůvkou a vítaným kontrastem domácí ‚oficiální‘ hudební scény“ (poznámka redakce: tuto charakteristiku napsala Helena Havlíková v Lidových novinách).

// Jaká je koncepce hudebního směřování tělesa?

Cílů máme hned několik – jedním z nich je podpora mladých českých skladatelů. U nich objednáme nové skladby a jsme tak jediný orchestr v České republice, který s železnou pravidelností uvádí světové premiéry... Bývá to minimálně šest skladeb ročně, za dobu naší existence jich jsou už desítky. Českému publiku také představujeme zajímavé hudební trendy ze světa, takže máme na svém kontě ještě mnohem víc českých premiér. Stylově nejsme nijak vyhranění a hrajeme všechno, co se nám zdá zajímavé.

// Jaké zásadní překážky jste museli překonat za šestnáct let vaší existence?

Nebyly vůbec jednoduché začátky – nestála za námi žádná slavná osobnost, šlo o partu nad-

Hudební divadlo Schwarz auf Weiss. (c) Struny podzimu, Petra Hajská

šenců bez zázemí a bez financí, kteří se navíc zabývají současnou muzikou, která není u sponzorů vůbec populární... Všechno chce prostě čas – dokázali jsme přesvědčit lidi, že současná muzika stojí za to.

// Svá vystoupení často kombinujete s různými druhy umění – s filmem, divadlem, tancem nebo například videoartem. Doplnit hudbu o další rozměr byl váš původní záměr, nebo si to vyžádala situace?

Po čase nám už samotná hudba přestala stačit. Kombinovat hudbu s ostatními druhy umění je jednou z možností, jak zážitek všech zúčastněných – publika i účinkujících – posunout výš. Představte si například kinokonzert, kdy máte muziku k němému filmu naživo, navíc ještě v zajímavém prostředí... Také nás nebaví dělat pořád to samé. Chtěli jsme zkoušet nové věci, lákají nás experimenty, chceme potkávat lidi z dalších uměleckých oborů. Je to vždycky dobrodružství. Divili byste se, jak rozdílné myšlenky a potřeby mají například muzikanti a tanečníci. Musí se nejdříve navzájem poznat, setkávat se, komunikovat a hledat společná řešení. Prostě se neradi nudíme.

// Pracuje Berg, kromě výše zmíněných, ještě s nějakými dalšími uměleckými formami?

Samozřejmě! Před časem jsme dělali inscenaci Příběhu vojáka, která kombinovala hudbu s pantomimou a kabaretem. Máme už za sebou celou řadu site-specific projektů, které byly šity na míru atmosféře i možnostem nějakého netradičního prostoru. Ale největší výzvou a také jednou z našich nejuspěšnějších akcí bylo hudební divadlo Schwarz auf Weiss, na kterém jsme spolupracovali s režisérským tandemem Skutr. Muzikanti se v tomto případě stávají herci a v rámci předsta-

// Jedním z cílů je podpora mladých českých skladatelů. U nich objednáme nové skladby a jsme tak jediný orchestr v České republice, který s železnou pravidelností uvádí světové premiéry...

www.berg.cz

> vení hrají nejen na své nástroje, ale také mluví, zpívají, strefují se míčky do bubnu, pinkají badmintonovými páčkami, vaří vodu na čaj, hrají kostky na krytu cembala... A jsou všude – před diváky, za diváky, vedle nich... Takle inscenace byla pro všechny úplné zjevení. A abych nezapomněla, v září chystáme v klubu Roxy Romitelliho psychedelickou videooperu Index of Metals.

// Klasická hudba s videoartem, zatím nezážitá kombinace dvou uměleckých směrů. Jaké prostory využíváte pro tato vystoupení?

Prostory představují další rozměr, který umocní zážitek. Lákáme publikum nejen do koncertních sálů, ale často na netradiční místa – třeba do bývalé čistírny odpadních vod v Bubenči, do kina, měli jsme klasický koncert v klubu Roxy, v Museu Kampa, letos v červnu to bude i nádherná budova bývalého Ústředí dopravních podniků...

// Se kterými konkrétními umělci z tohoto oboru spolupracujete?

První koncert spojený s videoartem se konal právě v čistírně v Bubenči a spolupracovali jsme s Michalem Kindernayem. Vloni jsme vyzvali skladatele Petra Wajšara, aby pracoval v tandemu s výtvarníkem Prokopem Bartoníčkem. Společně vytvořili dílko, které má rovnocennou hudební i výtvarnou složku – šlo o animaci hmoty v reálném čase. V Museu Kampa se tak ocitla originální výtvarná laboratoř.

// Zabýváte se pouze současnou a moderní hudbou 20. století?

Ne. Nejsme dogmatici. Pokud to má hlubší smysl, tak koncerty doplníme i starší hudbou. Uznejte sami – takový Beethoven v Klubu Roxy, to je kombinace, které se nedá odolat. Občas si dáme například i baroko a v takovém případě se pak snažíme o reflexi autentické interpretace.

// Pořádáte soutěž NUBERG. Kdo hlasuje a jak soutěž funguje?

Jde o projekt, který probíhá vždy v lednu a únoru. Všechny novinky, které jsme objednali, jsou k dispozici na internetu a kdokoliv tak může hlasovat o tom, která z nových skladeb se mu líbí. K tomu ještě vydáváme cedéčko, které vychází jako příloha v některém z kulturních časopisů. Letos jsme nově uvedli projekt „NUBERG do škol“, jenž měl úspěch jak u učitelů, tak u dětí. Jinak má soutěž vedle veřejnosti i odbornou porotu, jejíž členy hledáme mezi skladateli a interprety v zahraničí, bez vazeb na české prostředí. Mladí skladatelé tak mají skvělou reakci ze světa a cizina se o nich prostřednictvím těchto porotců může dozvědět.

// Jakou cenu si výherce odnese?

Ceny pro výherce jsou, z finančního hlediska, spíše symbolické (Cena veřejnosti 5000 Kč, Hlavní cena NUBERG 10 000 Kč). Vítězné skladby ale znovu uvádíme na slavnostním zahajovacím koncertě našeho nového cyklu. Hlavním cílem je hravá interakce s publikem.

// Kdo se stal vítězem letošního ročníku?

Cenu veřejnosti si odnesl Vít Zouhar za prosincovou novinku Pinna columbae, Hlavní cenu NUBERG získal Slavomír Hoříňka za skladbu Lacrimosa, která zazněla na koncertě v červnu.

// Je možné Berg slyšet i na nějakém z letních festivalů?

V minulosti jsme vystupovali například i na rockovém festivalu a moc se nám to líbilo. Letos v létě jedeme na zájezd do Španělska, kde se zúčastníme hned několika letních akcí. V roce 2012 bychom rádi zorganizovali turné po českých letních festivalech s jedním našim kinokonzertem – němým filmem Hladová srdce se skvělou novou hudbou Jana Duška.

// Jaké projekty připravujete?

Nejvíce nás teď zaměstnává velký projekt s tanečníky a stovkou metronomů na Nové scéně Národního divadla. Představíme ho ve světové premiéře 9. května 2011. V rámci představení také uvedeme českou premiéru slavné Ligetiho skladby pro 100 metronomů. Tyto přístroje nám půjčují jejich majitelé prostřednictvím veřejné sbírky a jsou mezi nimi například i Soňa Červená, Ondřej Havelka, Martin Zbrožek nebo Miroslav Táborský. Jinak chystáme na červen další site-specific akci s finskou hudbou, na září pak už zmiňovanou Romitelliho videooperu, v říjnu nás čeká kinokonzert ve Španělské synagoze v Praze. Všichni se také těšíme na další uvedení hudebního divadla Schwarz auf Weiss na podzim. /

foto: (c) Ronacher Bauer

// Vloni jsme vyzvali skladatele Petra Wajšara, aby pracoval v tandemu s výtvarníkem Prokopem Bartoníčkem. Společně vytvořili dílko, které má rovnocennou hudební i výtvarnou složku – šlo o animaci hmoty v reálném čase.

ČASOPISY NEJEN PRO MUZIKANTY & WEB!

Muzikus ČASOPISE NEJEN PRO MUZIKANTY

Každý měsíc na více jak 110 stranách. Testy hudebních nástrojů • rozhovory se zajímavými osobnostmi domácí i světové scény • novinky z oblasti hudebních nástrojů, zvukové a nahrávací techniky • seriálové workshopy a díly pro různé hudební nástroje • hudební software i hardware • rubriky pro zvukaře, producenty, hudebníky i manažery • reportáže, zajímavosti, návody. **V KAŽDÉM ČÍSLE PŘILOŽENO DVD**
Backstage • workshopy • videotesty • videoprezentace a další.

HARMONIE JEDINÝ SVÉHO DRUHU NA TRHU

Časopis o klasické hudbě, jazzu a world music. Jedná se o jediný časopis svého druhu a nás. Je určen posluchačům všech oblastí klasické hudby a v širším měřítku se věnuje i hudbě současné. V oblasti jazzu se jedná o jediné periodikum publikující o tomto stylu ve větší míře. Stejně jako součástí jsou recenze vycházejících CD a DVD.

muzikus.cz
DALI JSME HUDBU DOHROMADY HUDEBNÍ PORTÁL

Denně nové zprávy z hudebního světa, festivaly, koncerty, fotogalerie, kapely, recenze a soutěže.

NAKLADATELSTVÍ MUZIKUS, NOVÁKOVÝCH 8, PRAHA 8, 180 00
TEL.: 266 311 701, FAX: 284 820 127,
E-MAIL: INFO@MUZIKUS.CZ • INZERCE: JANA VONDRÁKOVÁ (JANA.VONDRAKOVA@MUZIKUS.CZ)

foto: Václav Petrovitz

OCEÁN

Text: LUKÁŠ PAULŮ / Na otázky odpovídají: JAN VOZÁRY, PETR KUČERA a textař PETR HONS

O znovuzrození skupiny Oceán se šušká již několik let. V roce 2010 proběhlo pár testovacích koncertů. Úspěšných. Na jaře vyráží svěží Oceán na turné. Ve složení kapely došlo oproti původní sestavě ke změně pouze na postu zpěvák, Petra Muka nahradila Jitka Charvátová (ex Fiction a Skyline). Navzdory smrti frontmana chce Oceán, jako řada jiných světových kapel, dělat i nadále to, co z celého srdce miluje – hudbu.

// V tu chvíli jsme stáli před rozhodnutím, co dělat dál. Všechno už ale bylo natolik rozjeté, že to nešlo zastavit. A ani jsme nechtěli nic stornovat. Bylo v nás euforické nadšení...

logo: Martin Poláček

// Jde o znovuzrození zakonzervovaného projektu?

Petr Kučera: Jde o odkonzervování za účelem znovuzrození, jako když mladý dinosaurus sežere vejce, ze kterého se narodil.

// Kdo s obnovením Oceánu přišel a co bylo hlavním důvodem?

Jan Vozáry: Na tenhle bláznivý nápad jsem přišel já, můj kolega z Banana Zeros Roman Špička a Petr Hons. Napadlo nás to při cestě vlakem z Prahy do Českých Budějovic. Asi tak před třemi roky. Pak jsme to ještě spolu mnohokrát konzultovali a stále dokola promýšleli. Nakonec padlo rozhodnutí, že s tímto úmyslem seznámíme i ostatní členy skupiny a necháme je, aby se k tomu vyjádřili. Naštěstí souhlasili.

Petr Kučera: Když za mnou kluci poprvé přišli, neměl jsem velkou touhu nořit se do starých vln, ale zvědavost nakonec zvítězila. Zajímalo mě, čím se kdo z bývalé kapely zabývá, jestli hraje, jak teď hraje, jak se dívá na minulost, která nás dlouho před Oceánem spojila, nadchla a nakonec i rozdělila... Myslím si ale, že nikdy ne úplně. Petr Muk se od začátku stavěl k věci s odstupem, kladl samé záludné otázky o zvucích, instrumentech. A pak se při jednom našem setkání v té době Dušan zmínil o Jitce (poznámka redakce: Jitka Charvátové) a mně to přišlo jako úplně normální. Říkal jsem si, že Petr Muk si jede sólo a my si s Jitkou zahrajeme. Po klubech, na festivalech, to se uvidí. A začaly se dít věci...

Jan Vozáry: Přístup Petra Muka byl dost rozporuplný; jednou se tvářil skepticky, jindy mi zase volal a byl plný nadšení a plánů. Zásadní obrat v jeho postoji nastal až při návrhu Petra Honse, že tento projekt můžeme realizovat společně s orchestrem Jihočeského divadla, kde Petr pracuje. To se zamlouvalo všem. Pak už všechno letělo volným pádem. Natáčení demosnímků s orchestrem a Jitkou pro Petra Muka, který to chtěl pro představu slyšet, trvalo i s přípravou tři dny. Několik dnů nato Petr zemřel. V tu chvíli jsme stáli před rozhodnutím, co dělat dál. Všechno už ale bylo natolik rozjeté, že to nešlo zastavit. A ani jsme nechtěli nic stornovat. Bylo v nás euforické nadšení a velká radost z toho, že

zase budeme společně dělat muziku, která nás léta spojovala a naplňovala.

// Kdy projekt začal nabírat reálné rysy, a vy sami jste začali věřit, že předstoupíte před publikum?

Petr Kučera: Při experimentech s orchestrem, které mě fascinovaly a za které jsem produkci vděčný, jsme se začali víc vídat – jako New Ocean. Martin Pešík a Josef Sychra z orchestru Jihočeského divadla odvedli s nadšením a vstřícností dobrou aranžerskou práci, která ale zůstala nedokončená. Bylo těžké se po letech přizpůsobovat rozjetému divadelnímu soukolí, s pevným časovým plánem... Když jsme pokusy s orchestrem vzdali, víc jsme se semkli a začali pracovat zase jako skupina, včetně Petra Honse. Z prvních zkoušek jsem byl docela nadšený, neměl jsem s Jitkou předchozí zkušenosti. Společně jsme ve vši shodě aranžovali, zkoušeli, hráli... To byl asi ten první moment, kdy jsme si řekli: „Tak jo, to půjde.“

// V obnoveném Oceánu v ruce mikrofon třímá Beran, Jitka Charvátová. Existovala pro vás vůbec jiná alternativa?

Jan Vozáry: Pro mě rozhodně ne. Byla to jasná volba. Známe se ze společného působení ve skupině Fiction a to hrálo velkou roli. Naše spolupráce s Jitkou je postavená na osobních vazbách a velkém přátelství. Nikoho jiného si za mikrofonem v novém Oceánu ani nedovedu představit. Jitka vše posunula zase někam jinam a dál. Úžasným způsobem to uchopila a dává hudbě nový rozměr. Mám z toho velkou radost. Spolupráce s Jitkou je pro nás nová inspirace a vítr do plachet.

Petr Kučera: O různých hostech se uvažovalo vždy, ale Jitka jako základ pro mě taky neměla alternativu.

// V květnu 2011 vyrazíte na koncertní turné po České a Slovenské republice. Kde a kolik koncertů odehrajete?

Petr Hons: Odehrajeme celkově pět koncertů. Z toho v ČR čtyři: 27. 4. se představíme v Praze v Roxy, 5. 5. nás čeká brněnská Fléda, 14. 5. Ostrava a klub Garage a 26. 5. České Budějovice

foto: Václav Petrovitz

// Oceánu jde o odkonzertování za účelem znovuzrození, jako když mladý dinosaur sežere vejce, ze kterého se narodil.

v DK Metropol. Na Slovensku to bude 20. 5. Bratislava, Majestic Music Club. V několika posledních dnech je v jedné i poslední koncert turné, a to v Londýně 27. 5. v rámci festivalu východoevropských zemí s názvem Pulse. Tento koncert je nejen příležitostí konfrontace naší hudby s jinými státy z východní Evropy a Anglie, ale bude tak trochu i retrospektivním ohlédnutím se za společným turné po Británii a Irsku v letech 1989-1990 s tehdejšími hvězdami popového nebe – skupinou Erasure a Oceánem jako předkapelou. Zde vlastně po těch dlouhých osmnácti letech Oceán znovu začíná svoji – snad úspěšnou – a nejen koncertní pouť.

// Na turné s vámi vystoupí i hosté, koho jste pozvali?

Jan Vozáry: Oslovili jsme všechny naše kamarády a kolegy muzikanty, kterých si vážíme a k nimž máme osobní vztah. Někteří se omluvili z nedostatku času, jiní souhlasili a budou s námi hostovat. Jejich jména však záměrně neuvádím, aby to bylo lehce zastřené tajemstvím a trochu překvapení...

Petr Hons: Svoji účast nám zatím potvrdili Richard Krajčo, Matěj Ruppert a Roman Holý, Laco Lučenič a Bohouš Josef. Další hosty momentálně ještě domlouváme. Všichni pozvaní samozřejmě nebudou vystupovat na všech koncertech, ale na každém našem vystoupení některého z hostů určitě mít budeme. Koho konkrétně, to se návštěvníci dozvědí dopředu a včas.

// Mohou se fanoušci těšit na původní tvorbu Oceánu?

Jan Vozáry: Původní tvorba je pilířem celého programu. Jen v trochu novém kabátě, aby koncert také trochu korespondoval se současným zvukovým trendem. Překvapením pak jistě bude nový song, který by měl předznamenat další tvorbu, na kterou se chystáme ihned po turné. Léto bude ve znamení práce na nových skladbách.

Petr Kučera: Chceme koncerty pojmout jako vzpomínkové, což vyplynulo ze známých smutných okolností. Naprostý základ budou písně Oceánu, které vydal v původní sestavě, jako pří-

jemný a povzbuzující dárek jsme dostali novou skladbu Odlesk tvůj, kterou autorsky připravil producent Armin Effenberger s Jitkou a otextoval Petr Hons. S Dušanem a Honzou jsme si ji jen trochu osvojili. Staré songy jsou pro nás můstkem k odpichu kapely do budoucnosti.

// Pokud došlo k nějakým hudebním úpravám, kdo za nimi stojí?

Petr Kučera: Aranžujeme jako by ve dvou skupinách. Honza pracuje samostatně, vzhledem k jeho dennímu rozvrhu a v rozhodujících chvílích si říkáme k věci svoje názory. Já dělám s Dušanem, neboť mé znalosti skončili u Atari 1040ST a programu Notator. Ve zkušebně nás navštěvuje i Petr H. Já sám počítám se spoluprací na některých basových linkách s Petrem Bidlem, což je můj kámoš a výborný basista.

// Oceán ohlásil návrat už před dvěma lety. Jste i přesto připraveni na jízlivé otázky a poznámky související se změnou na postu zpěváka?

Jan Vozáry: Případá mi už nedůstojné se k tomu tématu znovu a znovu vyjadřovat, ale musím. Již mnohokrát nám tuto otázku někdo položil. Ve všech možných formách, ale stále je to o tom samém. Spousta lidí se nemůže vyrovnat se skutečností, že Oceán prostě může a chce fungovat dál. Na světě je spousta kapel, kterým smrt vzala kolegy. Neznamená to však, že je nutnou povinností i v takovém smutném případě, činnost kapely ukončit. Museli jsme se s tím vším vyrovnat a cítíme nutnost pokračovat dál. Jsme zase pohromadě a chceme společně dělat hudbu. Nikdo nemá právo nás nutit, abychom se vzdali toho, co z celého srdce milujeme a co se stalo již před mnoha lety smyslem našeho života. /

foto: Václav Petrovitz

OSA partnerem Sázavafestu

Po nedávno oznámených zahraničních hvězdách jako Hurts, The Subways, Irie Révoltés, Alphaville a jiných jménech, jsme tu s dalším zahraničním interpretem. Multižánrovost na Sázavafestu doplní německá jazzová partička Jazzanova.

// Jazzanova mixuje nu-jazz, elektroniku, dancefloor, broken beat, ale i folk nebo soul.

Když přijde řeč na Jazzanovu, vždycky vystává spousta otázek. „Pokaždé musíme lidem vysvětlovat smysl celého tohoto projektu,“ říká se smíchem Alexander Barck, jeden z DJs kapely. „Někdy je to pro nás opravdu zábavné, protože jsme o tom vlastně nepřemýšleli, dokud se nás lidi nezačali ptát. Milujeme hudbu, posloucháme skoro všechno – starší i novou muziku – a hlavně hudbu rádi tvoříme.“

Co je na této skupině tak výjimečné a zdánlivě nepochopitelné? Jazzanova mixuje nu-jazz, elektroniku, dancefloor, broken beat, ale i folk nebo soul. A daří se jí to.

Dali se dohromady v roce 1995 a od té doby se tahle šestice ve složení Alexander Barck, Claas Brieler, Jürgen von Knoblauch, Roskow Kretschmann, Stefan Leisering a Axel Reinemer dostala do pozice uznávané skupiny ve svém „multi-žánru“. Našemu publiku se ukázali v květnu roku 2009, kdy se jim podařilo zcela vyprodat žižkovský Palác Akropolis.

Jedním z dalších top headlinerů jistě bude ostrovní duo Hurts, jejichž pražský koncert v Lucerna Music Baru byl vyprodán už několik mě-

síců dopředu. V neděli 13. března večer pak Hurts za vydatné asistence doprovodné kapely naplnili klub neuvěřitelně upřímnou atmosférou, kterou by rádi přivezli i na Sázavafest.

S festivalovým vystupováním už Hurts zkušenosti mají, loni v létě se po boku Goldfrapp nebo Massive Attack ukázali na německém Melt! Festivalu, vedle Muse, Editors nebo Kate Nash vystoupili i na Oxen Festival v Irsku a kromě mnoha dalších evropských akcí zavítali i na festival Summersonic v japonské Ósace.

„Nejprve bylo zvláštní hrát naše písničky ve dne. Navíc na sluníčku. Na letošní letní festivaly se už ale opravdu těšíme, protože to bude poprvé za ty dva roky, kdy někteří posluchači budou znát naše songy a možná si s námi budou i zpívat,“ těší se zpěvák Theo a jeho společník Adam ho doplňuje: „Je krásné, když si v klubu naše písničky zpívá pět set fanoušků. Jak si ale představím, že v létě budeme zpívat i před několika tisíci lidmi, je to vzrušující.“

K potvrzeným českým interpretům jako jsou Chinaski, Nightwork a Tata Bojs se přidává populární Vypsaná Fixa, folkář Xindl X, Prago Union, Sto zvířat nebo Republic of Two, kapela, která byla momentálně oceněna v kategorii objev roku při udělení Andělů.

Speciální vystoupení odehraje český houslový virtuóz Jaroslav Svěcený, jenž se letos spojí s kapelou Ciganski Diabli. Tento projekt je naprosto originální a odstartuje už na jaře. Koncertní program bude fúzí vážné hudby a cikánských skladeb, které se podle Svěceného budou různě prolínat a přecházet do variací.

Vstupenky na Sázavafest, jenž se bude konat ve dnech 4. – 7. srpna v areálu Zelený ostrov v Benešově, jsou ke koupi stále ještě za 850 korun + poplatky v sítích Ticketpro a Eventim. Tato cena je omezena počtem 2000 vstupenek, z nichž už zbývá jen několik desítek. /

OSA partnerem Open Air Festivalu

Open Air Festival představil silnou trojici: Leftfield, Interpol a Good Charlotte
roztančí Panenský Týnec

// **Praha / Panenský Týnec** – Leftfield, Interpol a Good Charlotte se přidávají k The Chemical Brothers a Goose. Tvoří tak pět důvodů, proč budou obě noci Open Air Festivalu v Panenském Týnci nabitě taneční náladou.

Leftfield a The Chemical Brothers v jeden den a na jednom pódiu splní sen mnoha fanoušků nejen elektronické hudby. Newyorští Interpol, kteří jsou zvyklí stát v čele festivalů jako Glastonbury, konečně zapojí do svého letošního turné i Českou republiku, a to právě díky Open Air Festivalu. A konečně Good Charlotte se po své stadionové „šňůře“ se zpěvačkou Pink vrací do Česka a představí se vůbec poprvé na venkovním festivalu. „Silnou pětku“ headlinerů budou doplňovat ještě další jména z České republiky i zahraničí, pořadatelé je budou postupně zveřejňovat na internetových stránkách www.openairfestival.cz.

Dobrou zprávou pro fanoušky festivalu je, že lístek na Open Air Festival vyjde v předprodeji na 990 korun, ovšem díky akci 1+1 vstupenka zdarma pro členy O₂ Extra klubu zaplatí členové tohoto klubu za lístek v přepočtu 495 korun. „I letos chceme zákazníkům O₂ nabídnout na festivalu něco navíc. Kromě výhodného nákupu vstupenek pro ně máme připravené další bonusy přímo na místě. Chystáme také soutěž, jejíž vítěz se bude moct sejít s jedním z headlinerů,“ říká Tomáš Dufek, manažer pro sponzoring a eventy společnosti Telefónica O₂ Czech Republic, a dodává: „Pokračovat chceme i v ekologickém projektu třídění odpadu, díky kterému jsme s festivalem získali dokonce dvě ocenění – A Greener Festival Awards a cenu v kategorii nejlepší partnerská spolupráce v soutěži Top filantrop.“

Open Air Festival má rád míchání hudebních ingrediencí

Kytarovky, taneční hudba i špetka „emo“. To vše si užijí fanoušci akce v podání pětice hvězd. Nej-

děle společně hrají britští Leftfield, kteří jsou živoucími legendami taneční a elektronické scény. Už jejich debutové album Leftism z roku 1995 patří mezi to nejlepší, co se ve Velké Británii v žánru elektronické hudby zrodilo.

Interpol je ve světě kytarovek pojem. Kapela je pilířem programu takových akcí jako Glastonbury, Sziget... Dokáže ale vyprodat také obří stadiony formátu Wembley. „Jsme nadšeni, že se podařilo přesvědčit Interpol, aby jednu ze zastávek svého světového turné udělal právě v Panenském Týnci,“ říká Milena Palečková, dramaturgyně Open Air Festivalu. Interpol si nespletete s jakoukoliv další „indie“ kytarovkou, syrový zpěv jejich frontmana Paula Bankse dostal kapelu z newyorského undergroundu až na pódia světově významných akcí. Goose budou na druhou stranu reprezentovat dosud neokoukané kytarovky. Obě kapely spojuje záliba v živém hraní, Goose oproti Interpolu rádi experimentují s velkým množstvím syntezátorů, které dodávají jejich hudbě na hutnosti a údernosti.

// Leftfield a The Chemical Brothers v jeden den a na jednom pódiu splní sen mnoha fanoušků nejen elektronické hudby.

Open Air Festival

11.-13.8.2011

letišťe Panenský Týnec
Louny – silnice R7

Powered by

O₂

The
**Chemical
Brothers** (GB)

LEFTFIELD (GB)

INTERPOL (US)

GoodCharlotte (US)

GOOSE (BE)

J.A.R., Kryštof, Sunshine, No Name (SK)
100°C, Nightwork, Sto zvířat, Tata Bojs,

Mig 21, Skyline, Lus 3, Ivan Hlas Trio,
Michal Hruza, Švihadlo, Vltava, Neruda,
David Kraus, Please The Trees, Totální nasazení,
Václav Koubek Band, Milcová Binder Trio a mnozí další

Předprodej vstupenek v síti **TICKETPRO**
www.ticketpro.cz

www.openairfestival.cz

1+1 VSTUPENKA
ZDARMA
pro členy O₂ Extra Klubu

**Budějovický
Budvar**
OFICIÁLNÍ PIVO FESTIVALU

NOKIA
Connecting People

Oficiální restaurant festivalu

01 Snoop Dogg

Doggumentary

/ EMI

Věčně vysmátý rapper SNOOP DOGG letos vydává jedenácté studiové album. Deska Doggumentary spatřila světlo světa na konci března. Snoop Dogg je jednou z ikon černé hudby, rapovou legendou, slavným umělcem i obratným obchodníkem. Je tím, co Američané nazývají „entertainer“. Začínal jako chránělec Dr. Dreho a byl součástí West Coast scény. Hned jeho první album Doggystyle z roku 1993 se stalo multiplatinovým. Dlouho také drželo rekord jako nejrychleji se prodávající debut (v prvním týdnu více než 800 tisíc kusů) a všeobecně je považováno za jednu z nejzásadnějších desek hiphopové historie. Jako většina důležitých rapperů z devadesátých let vedl i Snoop prostopášný život a měl oplétačky se zákonem: byl obviněn z vraždy (osvobozen) i vězněn kvůli drogám. Zahrál si v několika filmech (např. drogového dealera v Training Day), režíroval, založil vlastní filmovou společnost. V současné době je exekutivním šéfem hiphopového sublabelu EMI...

Na albu Doggumentary, které vyšlo 28. 3. 2011, se produkčně podíleli například Swizz Beatz či The Cataracs. Pilotním singlem byla zvolena skladba Wet, která se ihned stala

// Pilotním singlem byla zvolena skladba Wet, která se ihned stala nejžádanější nahrávkou na amerických rádiích.

nejžádanější nahrávkou na amerických rádiích specializujících se na černou hudbu. Pro komerční stanice byla natočena verze, kterou produkoval taneční maestro David Guetta. Předělávka dostala název Sweat a můžete ji už zachytit i v tuzemském éteru...

text: EMI CZECH REPUBLIC S.R.O.

www.snoopdog.com

foto: Cheryl Fox

foto: Cheryl Fox

připravil:
LUKÁŠ PAULŮ

02 Madfinger

Another Chapter

/ SubPub Records

archiv Madfinger

Kapela Madfinger v čele s leaderem Martinem Svátkem vydává začátkem května 2011 třetí CD – Another Chapter, jehož partnerem je i OSA. Album vychází u labelu SubPub Records. Na nové desce, která vznikla v produkci Radima Genčeva, kapela pracovala zhruba dva roky a právě probíhá turné po celé ČR. Křest s hosty se uskuteční 26. května v pražském Lucerna Music Baru. Na nahrávání Another Chapter se podíleli například zpěvák Vojtěch Dyk, zpěvačka Erika Fečová, rapper Nironic, beatboxer Endru, sbor Maranatha Gospel Choir, perkusista Roman Lomtadze, trombonista Jan Jirucha, trumpetista Petr Harmáček.

V současnosti Madfinger připravují klip k singlu Stop it v režii Štěpána Vodrážky, který by se měl dočkat premiéry též na květnovém křtu. Kapela hraje ve složení David Walter – klávesy, Viktor Jerman – kytara, Matouš Kobylka – saxofon, Ondřej Pomajsl – bicí, Radim Genčev – baskytara.

Více informací naleznete na www.madfinger.cz či na facebookových stránkách MAD-FINGER.

www.madfinger.cz

OSA je partnerem nového alba skupiny Madfinger s názvem Another Chapter

03 Marek Dusil

Cosi

archiv Marek Dusil

Kapela okolo Marka Dusila po pěti letech hraní ve stejné sestavě konečně vykázala oficiální nahrávku, album s názvem Cosi. Obsahuje deset kousků, z toho jeden z pera kytaristy Banyho, který album ověnil nápaditou a šťavnatou kytarou. Stylově se materiál pohybuje mezi rockem, blues a folkem. Produkce se ujal znamenitý muzikant a bubeník Štěpán Smetáček, který album produkoval a dozdobil ho i některými dalšími nástroji. Jinak členy kapely jsou kromě Marka Dusila ještě Aleš Kondýšek na bicí, Pavel Matyáš na basu a kytarista, zpěvák a skladatel Bany.

Ačkoliv nahrávka vznikala ve skromných prostorách studia Just ve Skochovicích, podařilo se vytvořit CD se znamenitým zvukem, což je zcela jistě výsledek kvalitního masteringu Honzy Černého ze studia ženTOUR. Album bylo doplněno o videoklip k písni Smutnej nádražák, se kterým v roce 2009 kapela vyhrála dubnové kolo hitparády Výtah na Ōčku.

Album zatím není v klasické obchodní distribuci, a proto jej lze objednávat přes internetové stránky kapely, popřípadě je možné toto CD zakoupit na různých koncertech, které ještě přijdou.

Křest alba proběhl 24. ledna 2011 v legendární Malostranské besedě, kde se kmotrovství ujal Michal Hruža.

text: MAREK DUSIL

www.marekdusil.cz

01 Czech Made Man

režie: TOMÁŠ ŘEHOŘEK
hudba: KÁJA MAŘÍK, ČLEN OSA OD 1. 1. 2007
scénář: MILAN BUKOVECKÝ, OTO KLEMPÍŘ, JIŘÍ HUBÁČEK
hrají: JAN BUDAŘ, KATEŘINA BROŽOVÁ, MARTIN PÍSAŘÍK, MILAN ŠTEINDLER, PEDJA BJELAC, ZDENĚK SRSTKA, ESTER KOČIČKOVÁ, ANTONÍN DUCHOSLAV, JANA KRAUSOVÁ, PETR ČTVRTNÍČEK, VERONIKA HONG, TOMÁŠ MATONOHA, NORBERT LICHÝ A.J.

premiéra: 28. 4. 2011

Příběh sleduje jednu nečítankovou kariéru. Od otlučánka z chudé rodiny alkoholika, ke králi internetových domén. Nemožné je možné, padají normy, konvence, pravidla.

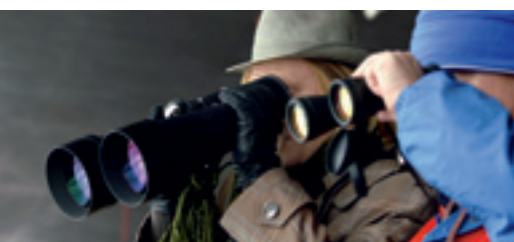
Už jako kluk pochopí, že spolehnout se musí jedině sám na sebe. „Totáčem“ 80. let kličkuje nepříteli vzorově a přelomový listopad prožije rovněž nezvykle – mezi blázny v léčebně.

Po revoluci už to jede, ba letí. Nahoru, ale i dolů. Do Německa a zpátky. Na Pankrác a zpátky. Do Číny a zpátky. Vše je tak snadné, až je to k smíchu (ale i takzvaně „vo hubu“). Může za ten rozlet chytrost nebo vychytralost? Z netušených a nekonečných možností internetu vyroste ve finále virtuální blahobyť. Hrdina má všechno, dokonce plánuje hodně netradiční rodinu... Vypadá to na happy end, ten se ovšem stylově zvrtně.

autor fotografií: Jiří Eyberger

Kája Mařík

Vystudoval Pražskou konzervatoř – obor akordeon a klavír. Hudební producent a skladatel popové, rockové, klasické, divadelní a scénické hudby. Podílel se na cca 40 CD v ČR i v zahraničí. Naposledy na CD Ivety Bartošové 22 a napsal hudbu k veselohře se zpěvy Švejk (premiéra 6. 11. 2008).

02 Sound of Noise (Zvuk hluku)

režie: OLA SIMONSSON, JOHANNES STJÄRNE NILSSON
hudba: FRED AVRIL, zastupován SACEM od roku 1999
MAGNUS BÖRJESON, zastupován STIM od roku 1985
scénář: JIM BIRMANT, OLA SIMONSSON
hrají: BENGT NILSSON, SANNA PERSSON, MAGNUS BÖRJESON
premiéra: Febiofest
HCE

Policista Amadeus se odjakživa cítil ostrčený, protože na rozdíl od všech svých příbuzných nemá hudební nadání a navíc ještě trpí silným odporem k hudbě. Nyní se dostává na stopu skupinky hudebních teroristů, kteří se rozhodli ovládnout veřejný prostor svými akustickými útoky. Podaří se mu překazit kompozici pro šest lékařů, pacienta a operační sál, anebo se sám stane obětí války vedené pomocí hudby? Tvůrci filmu naplno záručí svou fascinací městským prostředím a ke zvukům, které nás obklopují, přistupují s obdivuhodnou kreativitou. Způsobem, jakým proti sobě staví

hlavní postavy a jejich rozdílné postoje, bojuje snímek proti tichu, nudnému střednímu proudu i proti hudebnímu snobství. Kromě toho ale také ukazuje, že hudební moderna může být zábavná. Při tom všem ale film nezapomíná na své hrdiny a jejich touhu po naprostém klidu, či naopak hlučném vytrhávání z každodennosti. Zvuk hluku dokazuje, že hudba může opravdu měnit životy lidí.

text: HCE
foto: archiv HCE

03 Fair Game

režie: DOUG LIMAN
hudba: JOHN POWELL
scénář: JEZ BUTTERWORTH, JOHN-HENRY BUTTERWORTH
podle knihy Fair Game od Valerie Palme
hrají: NAOMI WATTS, SEAN PENN, MICHAEL KELLY
premiéra: Febiofest
HCE

V jarních měsících přichází do kin oceňovaný snímek FAIR GAME režiséra Douga Limana s Naomi Watts v hlavní roli. Tento fascinující pohled do útrob politické moci byl natočen podle stejnojmenné autobiografie bývalé agentky CIA Valerie Palme, jejíž kariéru zničila aféra spojená s únikem důležitých informací z Bílého domu.

Valerie (Naomi Watts) pracuje jako vysoký důstojník CIA v oddělení proti šíření jaderných zbraní. Během vyšetřování irácké zbrojní strategie tato žena zjišťuje, že navzdory přesvědčení vlády USA, Irák nemá program na výrobu jaderných zbraní. Valeriein manžel Joe (Sean Penn) je mezitím vyslán do Afriky, aby ověřil pravdivost dohadů o prodeji obohaceného uranu do Iráku. Žádné podezřelé obchodování však neodhalí a o výsledku své mise píše článek do The New York Times. Nicméně jeho zjištění roz-

poutá vlnu diskuzí. Brzy nato je důležitými novináři odhalena Valerieina utajovaná identita. Jde o pouhou náhodu, nebo je to dobře promyšlený tah proti jejímu manželovi? Po úniku informací se Valerieina kariéra i manželství začínají hroutit. Rodiče i přátelé jsou pobouřeni, manželova firma se dostává do problémů, objevují se anonymní výhružné dopisy. Valerie – manželka, matka a bezúhonná důstojnice sloužící vládě USA už 18 let – se nyní snaží zachránit svou reputaci, kariéru i manželství...

Výraz „fair game“ má v angličtině význam „snadná oběť“, popřípadě „osoba, která je předmětem kritiky“. Jindy se tato fráze používá ve smyslu: „není to nic překvapivého“ nebo „to se dalo čekat“.

text: HCE
foto: archiv HCE

Bohemia JazzFest

12. 7. 2011, Praha, Staroměstské náměstí
Vyhlášení společné soutěže
Bohemia JazzFest a OSA

o NEJLEPŠÍ JAZZOVOU SKLADBU

/ PRAHA

ABATON

Na Košince 8, Praha 8
www.prostorabaton.cz
21. 5. Defuckto 4ever Tour 2011

DIVADLO ARCHA

Na Poříčí 26, Praha 1
www.archatheatre.cz
27. 5. Festival Stimul:
Ignaz Schick (DE),
Claus Van Bebber (DE)
29. 5. Festival Stimul: Oneohtrix Point
Never (US)
30. 5., 31. 5. Divadlo Vízita

DIVADLO HYBERNIA

Nám. Republiky 4, Praha 1
www.divadlo-hybernia.cz
24. 5. Monika Absolonová, host: Marian Vojtko
31. 5. cyklus Rebelující dámy české hudby:
Iva Bittová a Čikori
9. 6. recitál - Helena Vondráčková

EXIT CHMELNICE

Koněvova 219, Praha 3 - Žižkov
www.exitchmelnice.cz
17. 5. Theatres Des Vampires (IT)

19. 5. Absolute Power Tour 2011:

Pro-Pain (US) + hosté
27. 5. Metalová noc: Dark Requiem,
Blackstone Chronicles (CZ/RU),
Vibrathörr a další...
3. 7. Deicide (US), Belphegor (AT), Hour
Of Penance (IT), The Amenta

KONGRESOVÉ CENTRUM (PALÁC KULTURY)

5. května 1640/65, Praha 4
www.kcp.cz
20. 5. Vadim Ananev (Alexandrovci)
a Svetlana Mareeva (RU)
3. 6. Ian Anderson (Jethro Tull)
15. 6. Gocoo (JP) - bubenická japonská show
28. 6. Level 42
29. 6. Ringo Starr
12. 7. B. B. King (US), John Mayall &
The Bluesbreakers (UK)

KC VLTAVSKÁ

Bubenská 1, Praha 7
www.vltavska.cz
29. 5. The Queens of the Stone Age
23. 6. Balkan Beats Party - Besh O Drom (HU)

LUCERNA MUSIC BAR

Vodičkova 36, Praha 1
www.musicbar.cz

17. 5. United Flavour
23. 5. Jack Dejohnette Group
24. 5. Looptroop Rockers (SWE)
26. 5. Madfinger – křest CD + hosté

MODRÁ VOPICE - ROCK BAR

Spojovací ul. 1901/12, Praha 9 - Vysočany
www.modravopice.eu
18. 5. Hokr + hosté
19. 5. Demonical (SWE), Feral (SWE), Gilla
Bruja (UK), Brutally Deceased

O2 ARENA

Ocelářská 234/4, Praha 9
www.sazkaticket.cz
18. 5. Gustav Mahler – Symfonie
tisíců: Česká filharmonie, Český
chlapecký sbor Boni Pueri, Küh-
nův smíšený sbor a další
5. 6. Roxette (SWE)
19. 6. Bryan Adams (CA)
28. 6. Judas Priest (UK)

PALÁC AKROPOLIS

Kubelíkova 27, Praha 3
www.palacakropolis.cz
17. 5. Music Infinity: The Mountains (US)
18. 5. Vladimír Merta
23. 5. Tros Sketos
16. 6. Boysetsfire

> Mělník – náměstí a kulturní dům
www.vrkocfest.cz/index.html

JAM ROCK 2011

9.6.2011 - 11.6.2011, Žamberk
www.jamrock.cz

METALGATE - CZECH DEATH FEST 2011

10.6.2011 - 11.6.2011, Červený Kostelec – autokemp Brodský
www.czechdeathfest.cz

SONISPHERE 2011

11.6.2011, Milovice - areál letiště
headline: Kom (US), Iron Maiden (UK)
cz.sonispherefestival.net

RESPECT 2011

11.6.2011 - 12.6.2011
Praha – ostrov Štvanice
www.respectmusic.cz

VOTVÍRÁK 2011

17.6.2011 - 19.6.2011,
Milovice – letiště
www.votvirak.cz

PODBLANÍK 2011

17.6.2011
Louňovice pod Blaníkem – zámecký park
www.podblanik.cz

BLUES APERITIV 2011

18.6.2011
Šumperk – DK Šumperk, Pavlínin dvůr
bluesalive.cz/aperitiv.html

BEROUNSKÉ HRADBY 2011

18.6.2011,
Beroun – Husovo nám.
www.mesto-beroun.cz

UNITED ISLANDS OF PRAGUE 2011

23.6.2011 - 25.6.2011,
Praha
www.unitedislands.cz

PRAGUE CITY FESTIVAL 2011

23.6.2011
Praha – Výstaviště Holešovice
headline: 30 Seconds to Mars (US), Gogol Bordello (US)
www.cityfestival.cz

NOC PLNÁ HVĚZD 2011

24.6.2011 - 25.6.2011,
Třinec – fotbalový stadion Borek
headline: Pro-Pain (USA)
www.nocplnahvezd.cz

OKOLO TŘEBONĚ 2011

24.6.2011 - 27.6.2011
Třeboň – zámek, pivovar
www.okolotrebone.cz

VALAŠSKÝ ŠPALÍČEK 2011

24.6.2011 - 26.6.2011
Valašské Meziříčí – areál zámku Žerotínů
spalicek.kzvalmez.cz

SOBOFest 2011

25.6.2011
Sobotka – kolbiště pod zámekem Humprecht
www.sobofest.cz

BASINFIREFEST 2011

1.7.2011 - 3.7.2011
Spálené Poříčí
www.basinfirefest.cz

ZAHRADA 2011

1.7.2011 - 4.7.2011
Náměšť na Hané
www.casopisfolk.cz

LITOMĚŘICKÝ KOŘEN 2011

1.7.2011 - 2.7.2011
Litoměřice - letní kino na Střeleckém ostrově
www.modryznebe.cz/koren

SILESIA BLUEGRASS FESTIVAL - SBF

2.7.2011
Dolní Lutyně
www.bluegrassmusic.eu

ROCK FOR PEOPLE 2011

2.7.2011 - 5.7.2011
Hradec Králové – Festival Park - letiště
www.rockforpeople.cz

BOSKOVICE 2011

7.7.2011 - 10.7.2011, Boskovice
www.unijazz.cz/cs/boskovice/program/8/31

ČESKÉ HRADY.CZ 2011

8.7.2011 - 9.7.2011
hrad Rožmberk nad Vltavou
www.ceskehrady.cz

ČERNOHORSKÝ FESTIVAL SLUNCE STRÁŽNICE 2011

8.7.2011 - 9.7.2011
Strážnice - zámecký park, náměstí Svobody
www.festival-slunce.cz

Open Air Musicfest PŘEŠTĚNICE 2011

8.7.2011 - 9.7.2011
Přeštěnice u Milevska – areál firmy Mavl
www.prestenice.cz

HIP HOP JAM 2011

14.7.2011 - 16.7.2011
Staré Ždánice – pískovka Oplatil
www.hiphopjam.cz

COLOURS OF OSTRAVA 2011

14.7.2011 - 17.7.2011
Ostrava– výstaviště Čemá louka a Slezskoostravský hrad
www.colours.cz

FOLKOVÁ RŮŽE 2011

14.7.2011 - 16.7.2011
Jindřichův Hradec
www.folkcounry.cz

ROCKOVÁ LIPNICE 2011

15.7.2011 - 16.7.2011
Lipnice nad Sázavou
www.rockovalipnice.cz

MIGHTY SOUNDS 2011

15.7.2011 - 17.7.2011
Tábor - letiště Čápův dvůr
www.mightysounds.cz

ČESKÉ HRADY.CZ 2011

15.7.2011 - 16.7.2011
hrad Točnick
www.ceskehrady.cz

Gregor Čestmír

český hudební skladatel, teoretik a publicista
*14. května 1926, Brno

Syn hudebního skladatele a teoretika Josefa Gregora (1892–1957). Po maturitě na bměnském reálném gymnáziu studoval na bměnské konzervatoři skladbu u Jaroslava Kvapila a hudební vědu na Univerzitě Jana Evangelisty Purkyně v Brně. Ve studiu skladby pak pokračoval u J. Kvapila jako mimořádný posluchač na Janáčkově akademii múzických umění.

Žil v Novém Jičíně a zcela se věnoval skladatelské činnosti. Byl tvůrčím tajemníkem pobočky Svazu čs. skladatelů. Od října 1959 pracoval jako vedoucí hudebního vysílání v ostravské stanici Čs. rozhlasu. V roce 1970 dokončil studia na JAMU, tentokrát již jako řádný posluchač. V roce 1972 musel po politických prověrkách z rozhlasu odejít a dostal roční nepodmíněný zákaz publikování. V roce 1976 přesídlil do Prahy.

Jako skladatel byl zpočátku silně ovlivněn hudebními klasiky 20. století (Igor Stravinskij) a jazzem. Padesátá léta se svými požadavky socialistického realismu se v jeho díle odrazila v komponování budovatelských písní a estrádních skladeb pro svazácké soubory i v tematice jeho symfonického díla (symfonie O slávě našeho života či symfonický obraz Svazáčka). V dalších letech se znovu přiklonil k tradici evropské modemy.

zdroj WIKIPEDIA

†

Pavel Jan
Šimon Josef
Strejc Jiří
Fojtů František
Duchaň Jan
Blašík Jan (člen OSA)
Gregor Čestmír (člen OSA)
Gruber Rudolf
Turek Josef
Hranai Milan

Úmrtí nahlášená v období
9. prosinec 2010 – 22. březen 2011

Jiří Strejc

*17. dubna 1932, Praha

Hudební skladatel, varhaník, pedagog, sbornistr a dirigent působící v Hradci Králové. V letech 1946–48 studoval na Městské hudební škole v Praze. V hudebním vzdělání pokračoval na Státní konzervatoři v Praze (1948–53). Varhany studoval u M. Kampelsheimera a skladbu u O. A. Tichého. V letech 1957–2001 působil jako ředitel kůru a varhaník katedrály sv. Ducha v Hradci Králové. Paralelně s funkcí chorregenta pracoval v továrně na klavíry Petrof Hradec Králové a jako korepetitor Klicperova divadla Hradec Králové. Pedagogicky působil na LŠU a na biskupském gymnáziu Bohuslava Balbína v Hradci Králové. V roce 1965 založil komorní soubor Cantores Artis Antiquae, který vedl do roku 1985.

zdroj WIKIPEDIA

Licence CREATIVE COMMONS

Občas se na nás obrácíte s dotazem ohledně licencí Creative Commons. Média někdy staví licence Creative Commons do pozice jakéhosi konkurenta vůči kolektivní správě. Proto jsem se rozhodl věnovat tomuto tématu prostor v našem časopise.

Na oficiálních stránkách Creative Commons se, mimo jiné, dozvíte také informaci, že Creative Commons posilují pozici autora při rozhodování o podmínkách, za jakých bude jeho dílo veřejně zpřístupněno. Tvzení o „posilující pozici autora“ je z mého pohledu velmi odvážné. Zkusme si udělat krátký exkurz, co znamená pro hudebního skladatele nebo textaře kolektivní správa, a co naopak nabízí licence Creative Commons.

OSA – Ochranný svaz autorský, je primárně pro ty autory, kteří si váží svého talentu komponovat skladby či psát texty a nechtějí jednostranně dát výsledky své tvůrčí činnosti k užívání třetím osobám. Tito tvůrčí chtějí mít současně i určitou formu dohledu nad způsobem užití svých děl. Jedná se o umělce, pro něž je tvorba současně profesí a jedním ze zdrojů obživy. Protože v dnešní době se dá pouze tvorbou uživit jen velmi obtížně.

Autor má určitou míru jistoty, že OSA ohlídku užití jeho děl v souladu s autorským právem a jeho osobním zájmem, včetně užití jeho děl v zahraničí. OSA prostřednictvím recipročních smluv se zahraničními autorskými organizacemi zastupuje autory z celého světa pro území České republiky a naopak. OSA je určitým garantem pro zahraniční autory, že k užití jejich děl bude na území našeho státu docházet v souladu s právními předpisy České republiky. Zahraniční autorské organizace poskytují obdob-

nou službu českým autorům v příslušných zemích. Veškerou administrativu spojenou s udělením souhlasu k užití hudebních děl prostřednictvím licenčních smluv, vyjednávání o adekvátní výši autorské odměny a její následný výběr a případné soudní spory s uživateli hudebních děl za zastupované autory vykonává OSA.

Licence Creative Commons jsou vhodné pro autory, kteří si nenárokují honorář za svoji tvůrčí činnost, protože tvorba není jejich profesí / prací, ale výhradně jejich koníčkem, který provozují ve volném čase. Mohou být vhodné případně i pro autory, kteří chtějí u nekomerčních projektů osobně udělit souhlas s užitím svých děl, a to bez nároku na honorář. Zásadní nevýhodou licencí Creative Commons je skutečnost, že se jedná o návrh licenčního ujednání ze strany autora směrem k neurčitému a neohraničenému počtu uživatelů hudebních děl z celého světa, aniž by se zpětně musel dozvědět o využití dané licence ze strany takového uživatele. Rozhodnutí autora je nevratné. Nelze změnit licenční ujednání pro dané dílo. Zároveň ochrana práv autora (a s ní spojená vymahatelnost těchto práv) je výhradně na autorovi samém. V případě, že někdo užívá díla autora v rozporu s licenčním ujednáním Creative Commons, je potom pouze na autorovi samém, aby se domohl svých práv. S rostoucím počtem území, kde potenciálně může docházet k užití autorových děl,

je výrazně obtížnější dohled autora nad jednáním uživatelů v souladu s vydanou licencí. Případné spory s uživateli mohou být finančně nákladné, zejména pak v právním prostředí v zahraničí, které se může výrazně lišit od právního prostředí v České republice. Pokud je autor zastupován OSA, deleguje veškerou tuto agendu na OSA.

Samotná volba samozřejmě zůstává na autorovi samotném. S ohledem na nevratnost rozhodnutí u licencí Creative Commons doporučuji být při takovém rozhodování více než obezřetný. Pokud byste měli jakékoliv pochybnosti, neváhejte se obrátit na naše oddělení pro záležitosti autorů. K dané problematice Vám rádi poskytneme více informací.

Přeji Vám obezřetnost
při Vašem rozhodování!
Roman Střejček,
předseda představenstva

Český You Tube™

FEST

Myslíš, že po tobě budou na letních festácích šilet davy?

Tak přihlas svou kapelu (nebo jenom sebe) na Český YouTube Fest. Vítěz si zahraje na velkých letních festivalech a odehraje vlastní podzimní koncertní turné.

Jo, a kromě toho, že sedím na tomhle letáku, sedím i v porotě.

Xindl X

Více na www.youtube.com/ceskyfest

iREPORT.cz

A PROČ NEJDEŠ TY?

11. ČERVNA 2011
AVON POCHOD
PROTI RAKOVINĚ PRSU

autoři pochodují
s námi

START: ve 12:00 ze Staroměstského nám. v Praze **CÍL:** Žluté lázně.
V cíli vystoupí kapely **Čechomor** a **David Koller & Band**.

VSTUPENKA JE TRIČKO/300 KČ k zakoupení na
www.zdravaprsa.cz, u AVON LADY nebo v místě pochodu.

AVON
PROTI RAKOVINĚ PRSU
POCHOD 2011